26 septem[illegible]
VERSCH[illegible]NT
WEKEL[illegible]KS
Nr. 39

SJORS

van de Rebellenclub

SWIEBERTJE BORDUURKAARTEN

Speciaal voor jullie

Nu kun je bij Neveda de mooiste borduurkaarten krijgen als je de wikkels van Neveda wol spaart. Borduurkaarten van Swiebertje, Saartje, Bromsnor en de Burgemeester met leuke avonturen. Je kunt ze ook inkleuren en als ze klaar zijn moet je eens kijken hoe leuk ze je kamertje versieren.

Er zijn drie series ieder van vier kaarten
Serie A: Swiebertje op de foto.
Serie B: Swiebertje op de koffie.
Serie C: Swiebertje op vakantie.

Wat je moet doen

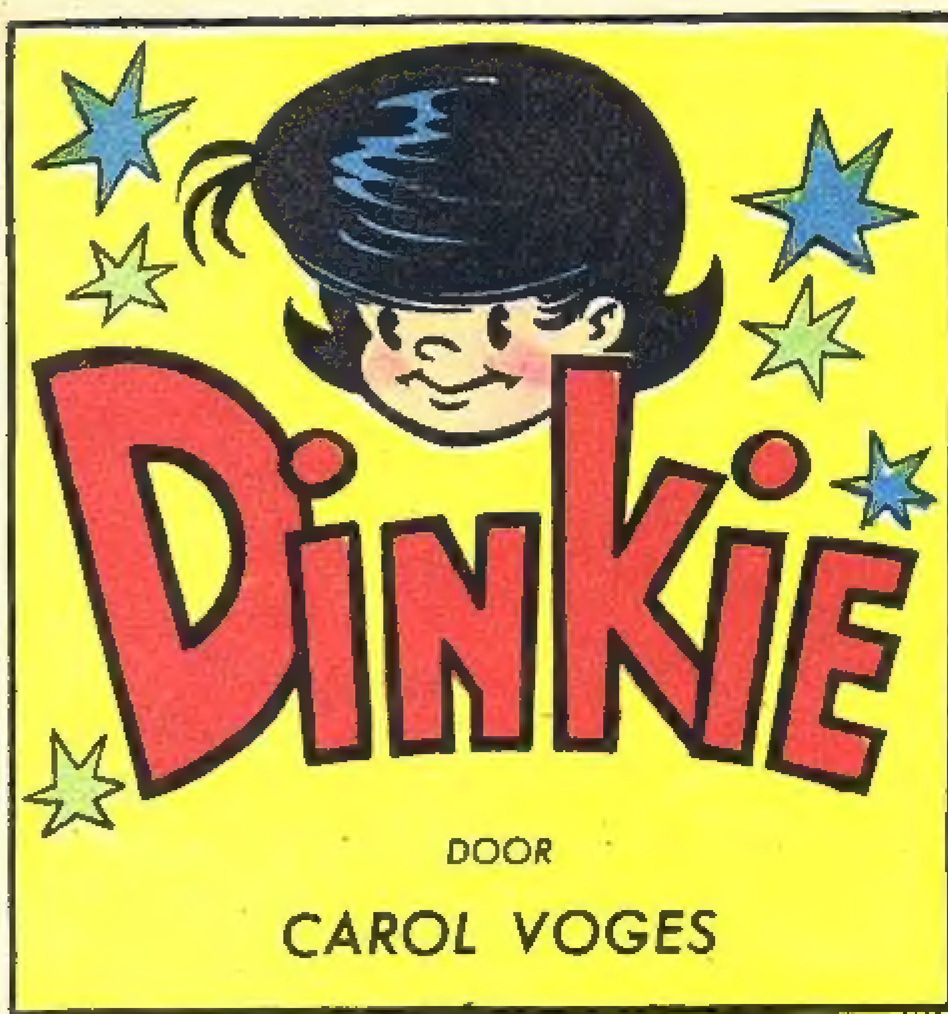
Pas is er een Neveda spaarkaart bij je in de bus gekomen. Vraag nu Neveda wikkels - de wikkels van die mooie wol voor die fijne truien - aan je moeder, aan je oma, aan je tante want er is altijd wel iemand die met Neveda breit. Knip uit deze wikkels de ronde merkjes met de ramskoppen en plak die op de spaarkaart. Als de Spaarkaart vol is - je hebt maar 4 grote of 16 kleine merkjes nodig - stuur je hem op aan Neveda. Gebruik daarvoor een gesloten enveloppe met een postzegel van 15 cent. Het adres is: Neveda, Postbus 300 Leiden. Als je de eerste serie een keer hebt dan wil je vast ook de andere series hebben. Zo mooi, zo leuk zijn de avonturen van Swiebertje, die op de borduurkaarten zijn afgebeeld. Begin maar gauw te sparen, des te eerder heb je de eerste serie in huis en kun je borduren of kleuren voor je eigen kamer.

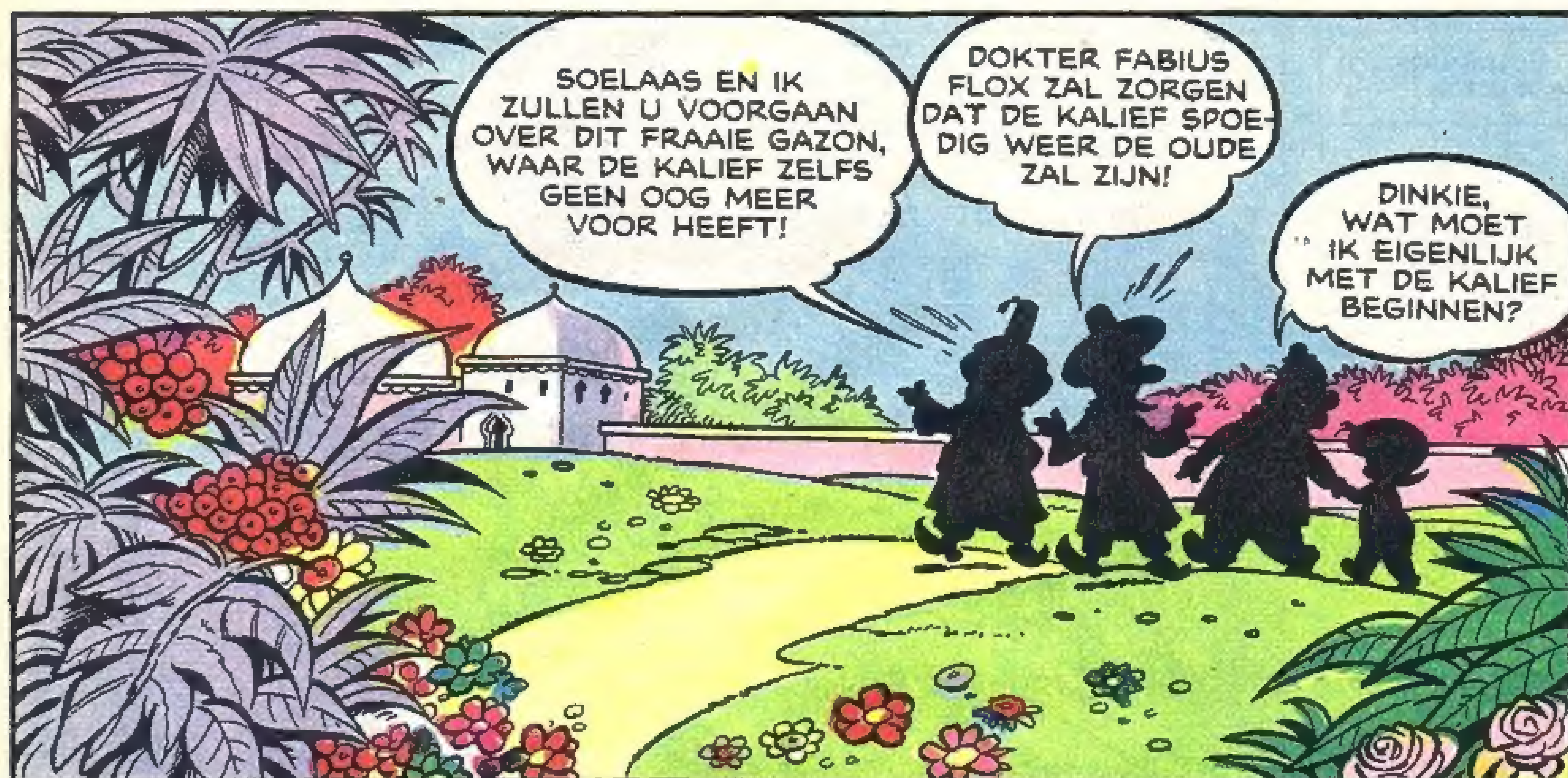
Neveda® wol

de wol waar
iedere Mammie
het liefste mee breit

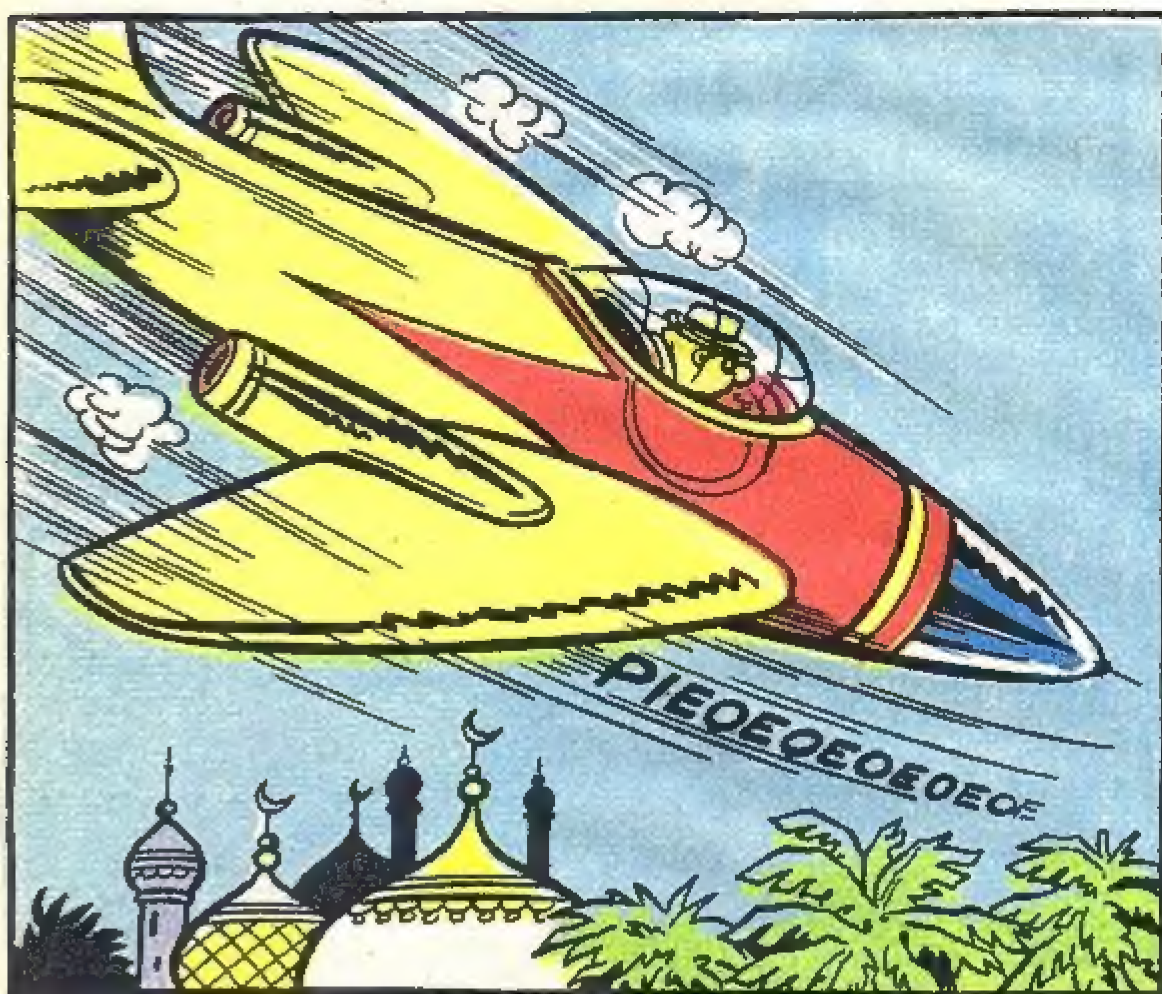

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

MAAR, KOMAAN, WE ZIJN ER! HET CONSULT VAN DOKTER FLOX ZAL MEER WAARDE HEBBEN DAN AL MIJN PRAATJES OVER DE ZIEKTE VAN ONZE DIERBARE KALIEF!

STAPT U MAAR UIT, VERHEVEN DOKTER, DAN ZAL IK U VLUG NAAR DE KALIEF BRENGEN!
JA, ZEG, LATEN WE MAAR DIRECT GAAN!

SOELAAS EN IK ZULLEN U VOORGAAN OVER DIT FRAAIE GAZON, WAAR DE KALIEF ZELFS GEEN OOG MEER VOOR HEEFT!
DOKTER FABIUS FLOX ZAL ZORGEN DAT DE KALIEF SPOEDIG WEER DE OUDE ZAL ZIJN!
DINKIE, WAT MOET IK EIGENLIJK MET DE KALIEF BEGINNEN?

MAAR LATEN WE TOCH VOORAL STIL ZIJN EN ZACHTJES DE VERTREKKEN BETREDEN WAAR DE KALIEF OVERDAG PLEEGT TE VERTOEVEN!

PIEOEOEOEOEOEOE

NEE MAAR, WAT BETEKENT DAT? EEN VLIEGTUIG! HET GAAT LANDEN! STILTE!... HELP!
OEI, OEI, DAT IS TE VEEL VOOR ONZE ZIEKE KALIEF! WAT EEN TOESTAND!
?!
?

WELKE ONBESCHAAFDE SNELHEIDSMANIAK DURFT HIER TE LANDEN IN DE TUINEN VAN DE KALIEF? WAT EEN SCHANDE! IK ZAL HEM...

HELLO, HELLO, VRIENDEN UIT KOEBIJSTAAN! IK KREEG JULLIE TELEGRAM WAT LAAT! SORRY, BOYS, DAT IK HIER BEN NEERGESTREKEN, MAAR HIER BEN IK DAN, DOKTER FABIUS FLOX HIMSELF!
!?
?
NU IS ALLES VERLOREN! DAAR IS DE ECHTE DOKTER FLOX!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

DE TREIN MINDERT VAART, ALS HIJ DE VERSPERRING NADERT, DIE DE INDIANEN HEBBEN OPGEWORPEN.

ZODRA DE TREIN STILSTAAT, SPRINGEN ENKELE MANNEN ERUIT. ZE VORMEN EEN PRACHTIG DOELWIT VOOR DE BANDIETEN.

ONGEVEER ZESTIG INDIANEN WERPEN ZICH OP HET HANDJEVOL MANNEN, WAARVAN DE MEESTEN GEEN GEWEER KUNNEN HANTEREN.

WIJ MOGEN HEN NIET LATEN AFSLACHTEN. IK STEL VOOR DAT WE DE PRAIRIE IN BRAND STEKEN.
MAAR... LOOPT DE TREIN DAN GEEN GEVAAR IN BRAND TE RAKEN?

NEE. DE TREIN HEEFT NIETS TE DUCHTEN VAN HET BRANDENDE GRAS.
GOED DAN. MAAR LATEN WIJ IN ELK GEVAL EERST DE PAARDEN VAN DE INDIANEN DE VRIJHEID GEVEN.

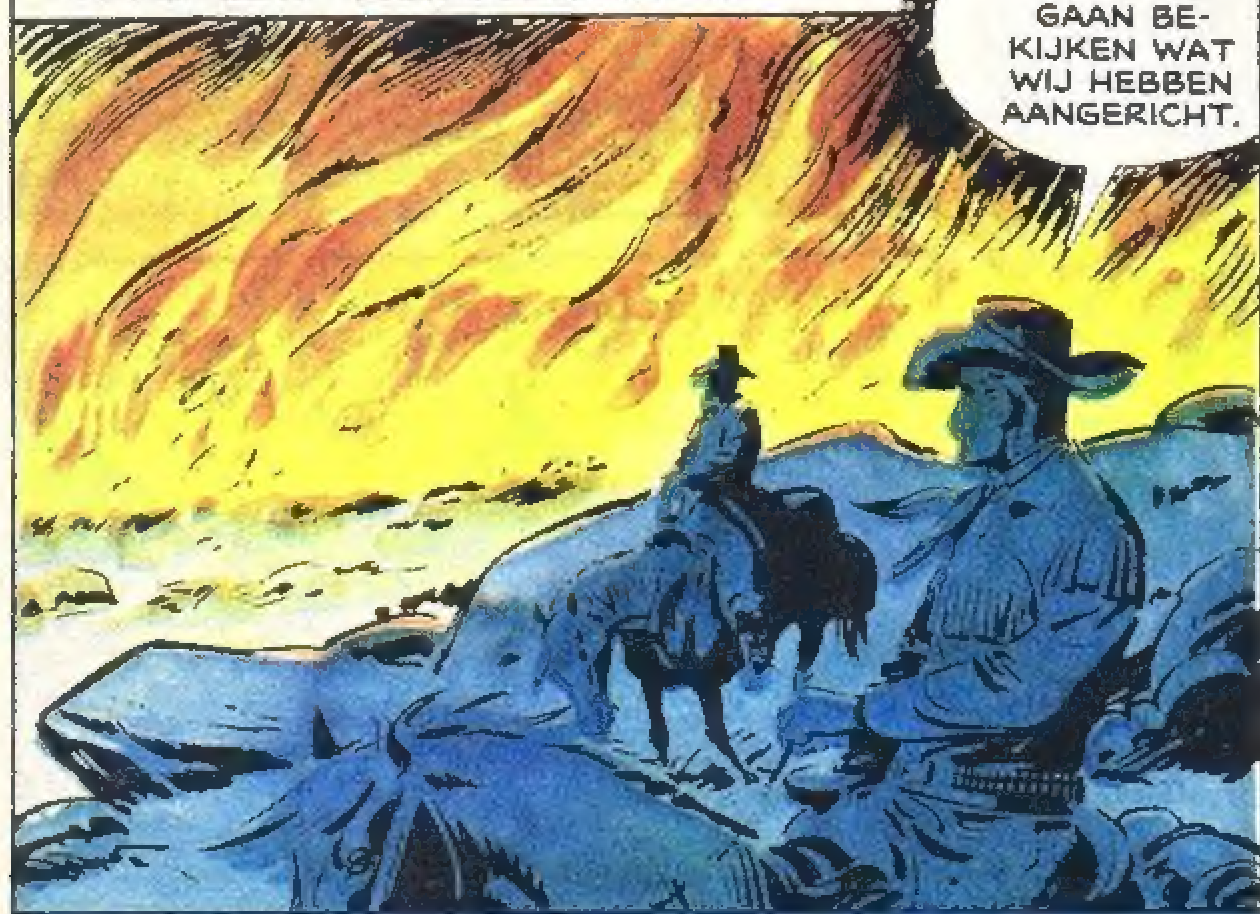

ALS OLD SHATTERHAND DE PAARDETEUGELS GAAT LOSSNIJDEN...

...KOMT HIJ OOK BIJ HET PAARD VAN EEN BLANKE, DIE ZICH IN HET GEZELSCHAP VAN DE OGELLALA'S BEVINDT.

HIJ ONTDEKT EEN LEDEREN BUIDEL, DIE IN HET ZADEL VAN DE BLANKE VERBORGEN IS.

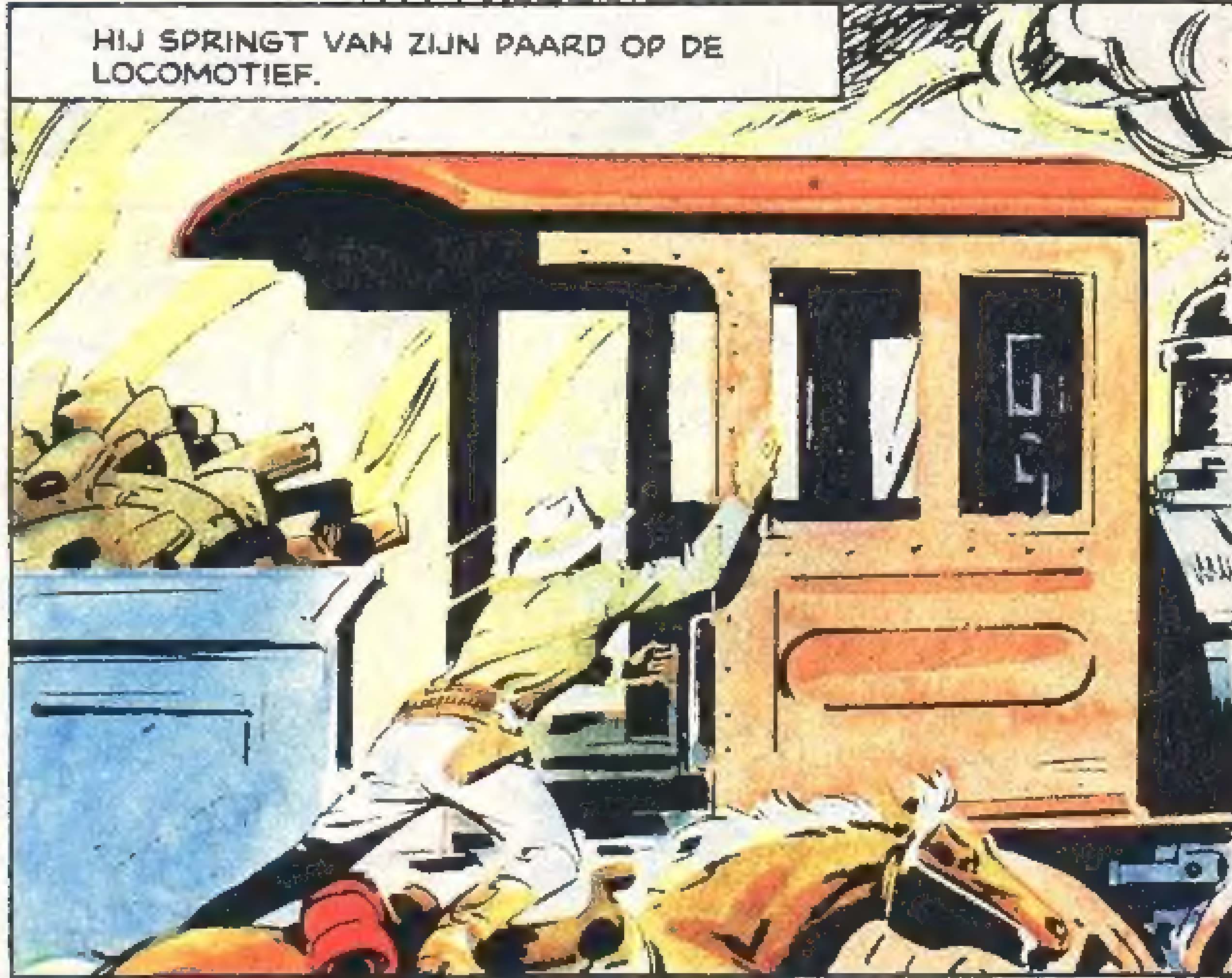

DAARNA STEKEN OLD SHATTERHAND EN SANS-EAR HET GRAS OP ENKELE PLAATSEN IN BRAND.

HET DUURT NIET LANG OF DE PRAIRIE STAAT IN LICHTERLAAIE.

ALS DE BRAND IS UITGEWOED, GAAN BEIDE MANNEN EENS POOLSHOOGTE NEMEN.
HET IS NIET LEUK TE GAAN BE-KIJKEN WAT WIJ HEBBEN AANGERICHT.

KIJK. DE REIZIGERS ZITTEN ALLEMAAL IN DE TREIN EN DE INDIA-NEN HEBBEN ZICH ER-ONDER VERSCHOLEN.
IK WEET EEN MOOIE MANIER OM DE INDIANEN TE VERJAGEN. LET OP!

OLD SHATTERHAND JAAGT ZIJN PAARD VOORT IN GALOP.

HIJ SPRINGT VAN ZIJN PAARD OP DE LOCOMOTIEF.

DAN ZET HIJ DE TREIN IN BEWEGING.

OP HETZELFDE OGENBLIK STORT EEN GEWAPENDE BLANKE ZICH ONVERHOEDS OP OLD SHATTERHAND.

DE BANDIET, RAZEND OMDAT HIJ ZICH DE BUIT ZIET ONTGAAN, STAAT OP HET PUNT OLD SHATTERHAND TE DOORSTEKEN.
DAARVOOR ZUL JE BOETEN, VERVLOEKTE HOND!

TIGER JOE

DE KARAVAAN VAN TIGER JOE, BESTAANDE UIT TIGER JOE, SLOKJE, MENEER MOUTON EN SHEILA KEELER, IS OP ZOEK NAAR EEN IVOORSCHAT, DIE SHEILA'S VADER VROEGER ONTDEKT HEEFT...

DE GEBELEN ZIJN VERDWENEN! VAN HEN HEBBEN WE GEEN LAST MEER!
DES TE BETER!
PIEKER JE ERGENS OVER, SHEILA?

JA, OVER STORM EN DE ANDEREN. MISSCHIEN HALEN ZE HET NIET!
DAT IS HUN ZAAK! ZE HEBBEN MET ONS OOK GEEN MEDELIJDEN GEHAD!

DAT IS WAAR, MAAR...
MAAK JE GEEN ZORGEN, SHEILA, ONKRUID VERGAAT NIET!

ALS ZE DE KANS HADDEN, DAN...
ZE HEBBEN N'MANGO'S GEWEER!
WAAR ZOUDEN ZE NU UITHANGEN?

NIET VER WEG...
WE STAAN ER SLECHT VOOR!
HET KON NIET SLECHTER!

TOCH MOETEN WE IETS VERZINNEN...
VERGEET HET MAAR! WE ZIJN UITGESCHAKELD!

WAS IK MAAR NIET MET JULLIE MEEGEGAAN, DAN ZAT IK NU NIET HIER!
ZEUR NIET! WE HEBBEN IN ELK GEVAL EEN GEWEER!

ER MOET EEN MOGELIJKHEID ZIJN OM TIGER JOE ACHTERNA TE GAAN...
?!
-WAT?!

redder in de nood

De vrolijke vijf

Christine en Jean werden door onbekende boeven vastgehouden in het chalet van Jean. Op een gegeven ogenblik wierp deze zich op de man, die hen met een pistool in bedwang hield. . .

van de Edelweiss-school

ZOUDEN CHRISTINE EN JEAN SPOEDIG BEVRIJD WORDEN?

HET SCHATEILAND

DE BEMANNING VAN DE HISPANIOLA (HET SCHIP, WAARMEE DE REIS NAAR HET EILAND GEMAAKT WAS) WAS GAAN MUITEN EN JIM WAS HUN GEVANGENE. ZE WAREN NU OP WEG NAAR DE SCHAT, WAAR DE HELE EXPEDITIE OM BEGONNEN WAS. DE KAPITEIN EN JIMS ANDERE VRIENDEN ZWIERVEN ERGENS OP HET EILAND ROND.

HET EERSTE DEEL VAN DE TOCHT VOERDE DOOR EEN MOERASSIGE LANDSTREEK. SILVER EN IK LIEPEN ACHTERAAN. DE KRUK VAN LANGE JOHN ZAKTE DIEP IN DE BODEM WEG, ZODAT HIJ SLECHTS MET GROTE MOEITE DE ANDEREN KON BIJHOUDEN.

LANGZAMERHAND VERANDERDE HET LANDSCHAP. DE GROND WERD ROTSACHTIG EN LIEP SCHUIN OMHOOG. OOK NU HAD SILVER HET NIET GEMAKKELIJK, MAAR MET ZIJN IJZEREN WIL SLAAGDE HIJ ER TOCH IN NIET TE VER ACHTER TE BLIJVEN.

DE HEUVEL DIE WE BEKLOMMEN EINDIGDE IN EEN SOORT PLATEAU. EEN VAN DE MUITERS, DIE HET TEMPO VAN SILVER TE LANGZAAM VOND, WAS AL EERDER BOVEN. OPEENS HOORDEN WE HEM SCHREEUWEN.

ALLE MENSEN!

ZOU HIJ DE SCHAT GEVONDEN HEBBEN?

DAT KAN NIET! DIE MOET VOLGENS DE KAART VEEL VERDER LIGGEN!

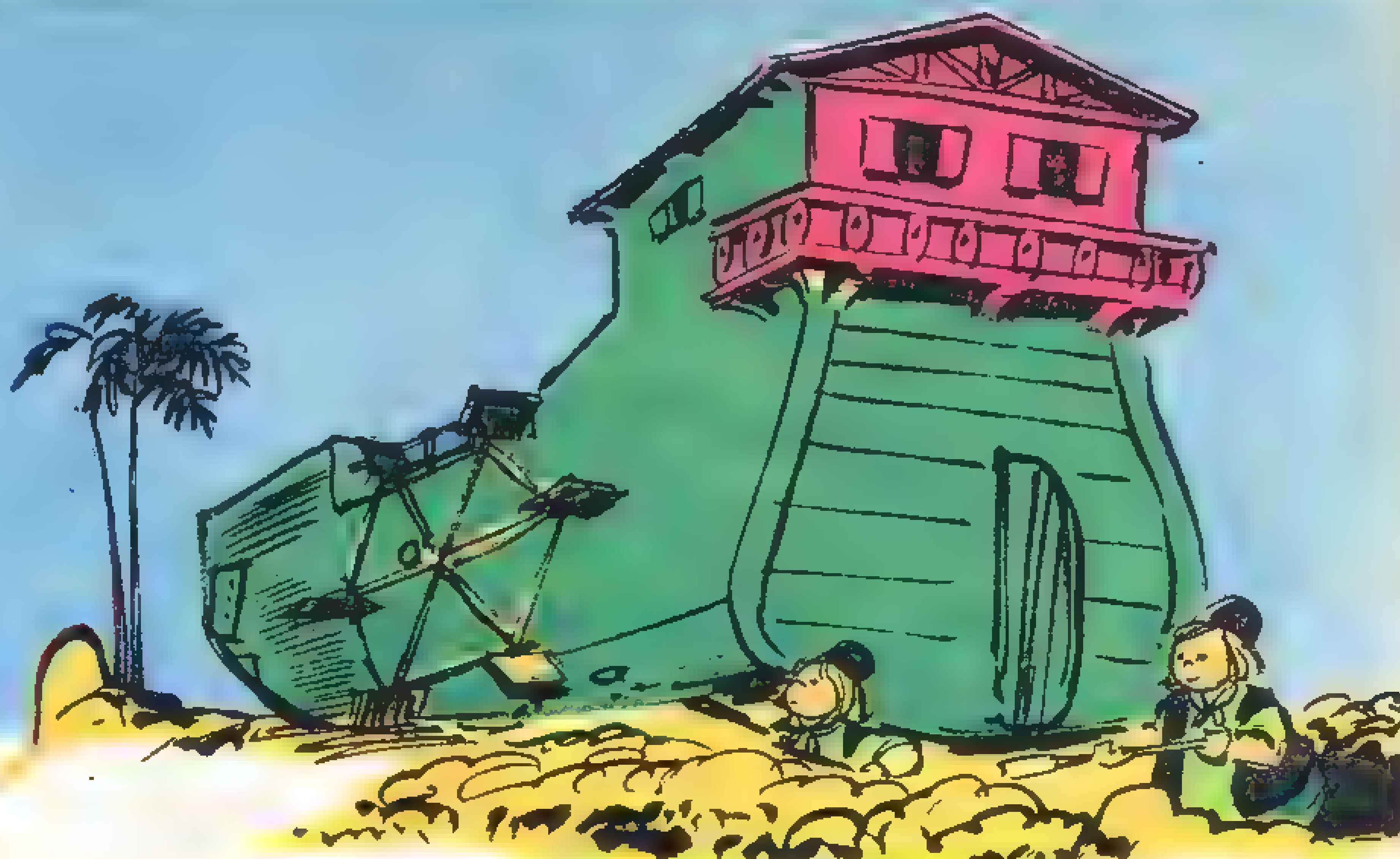
TOEN WE NADERBIJ KWAMEN
ZAGEN WE DE REDEN VAN ZIJN OPWINDING.
HOE ZOU DIE HIER KOMEN?
ZO TE ZIEN MOET HET EEN ZEEMAN GEWEEST ZIJN!
HAD JIJ SOMS GEDACHT OP DIT AFGELEGEN EILAND EEN SCHOORSTEENVEGER TE VIN

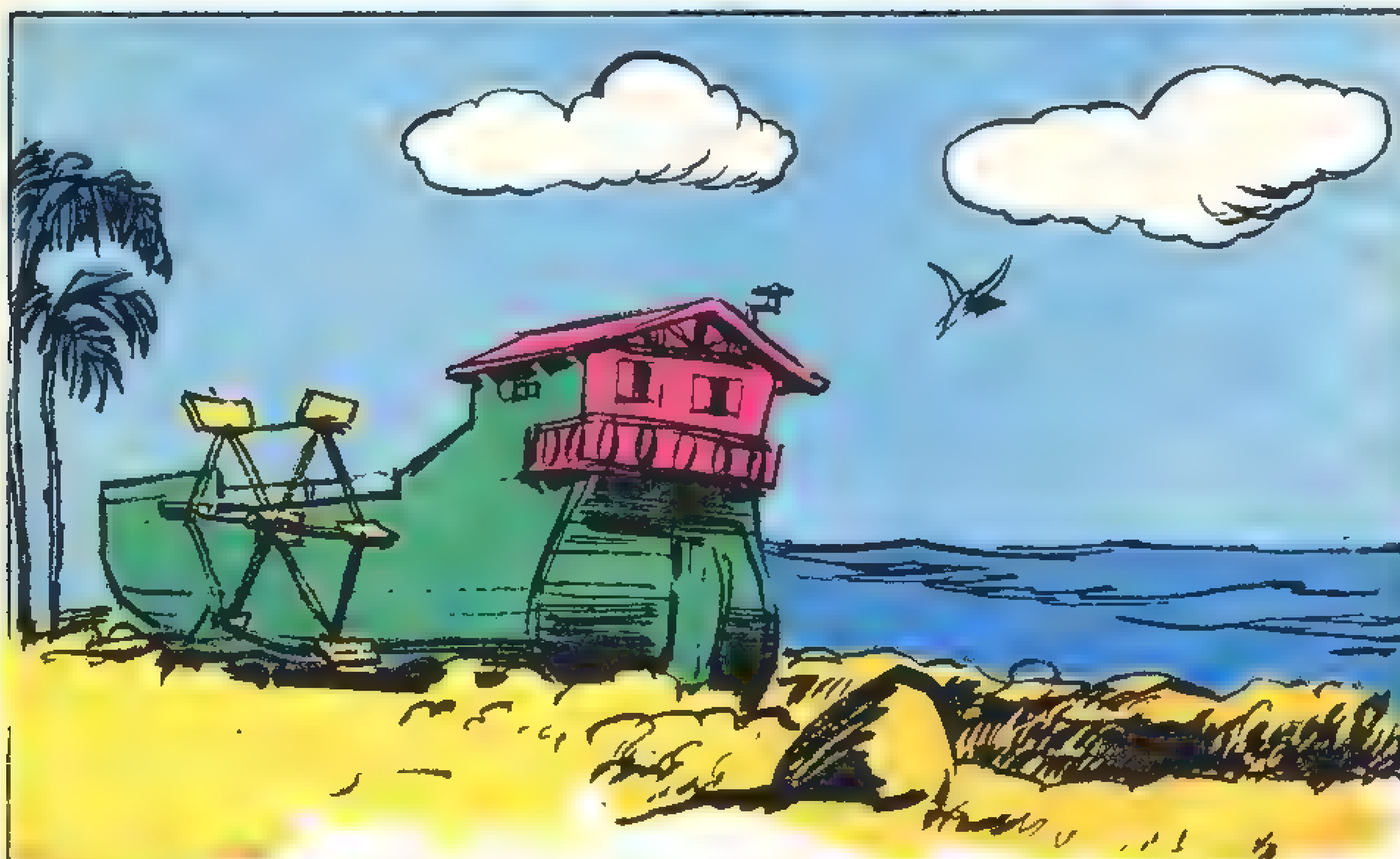

Freek en Frank

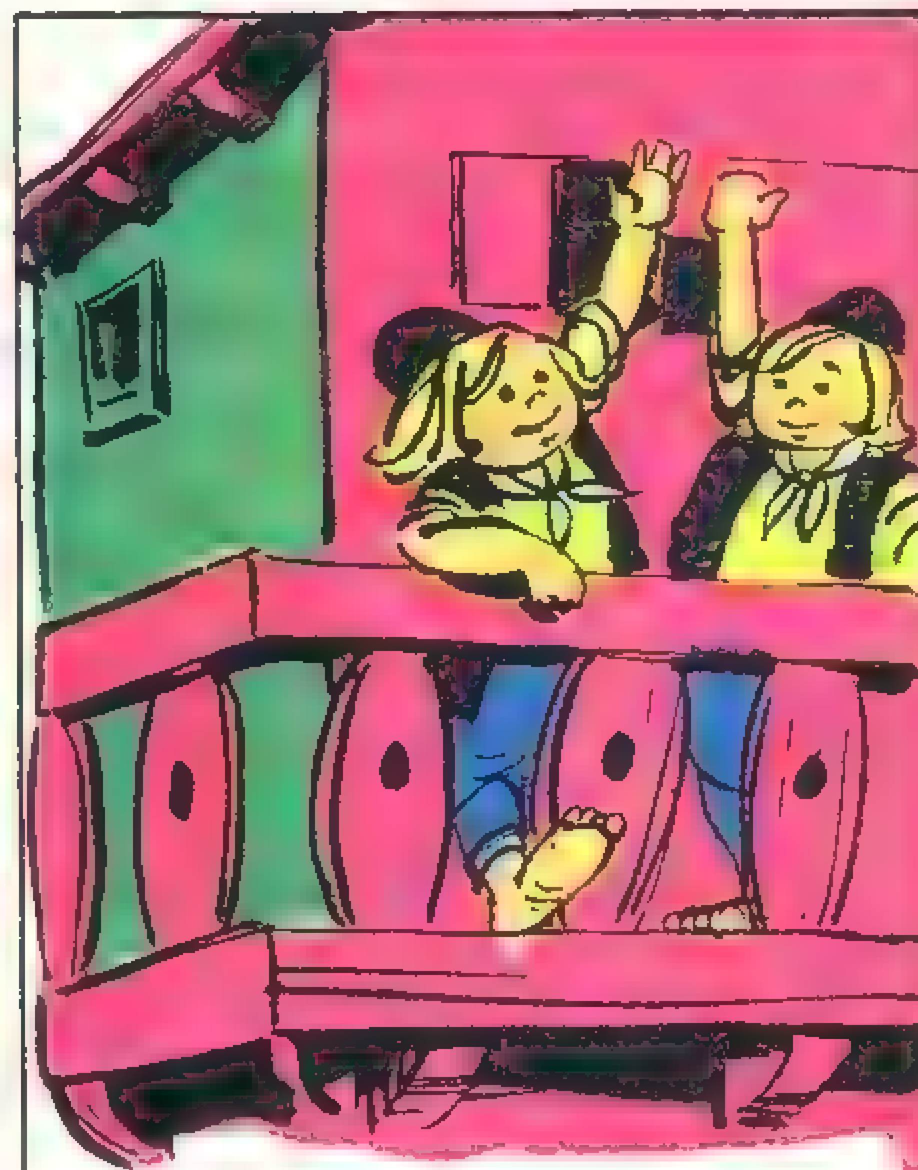
OM HET SCHIP, DAT DOOR EEN ONGELUK DE ZEILEN WAS KWIJTGERAAKT, TOCH WEER AAN HET VAREN TE KRIJGEN, HADDEN FREEK EN FRANK EEN KOOI GEBOUWD, DIE IN VERBINDING STOND MET TWEE SCHEPRADEREN OPZIJ VAN HET SCHIP. DE KOOI WERD DOOR APEN IN BEWEGING GEBRACHT.

DE DAGEN DIE VOLGDEN WERDEN BESTEED AAN GRAAFWERK. VANAF HET SCHIP TOT AAN DE ZEE MOEST EEN DIEPE SLEUF GEMAAKT WORDEN, WAT IN DE HEERSENDE WARMTE NIET MEEVIEL.

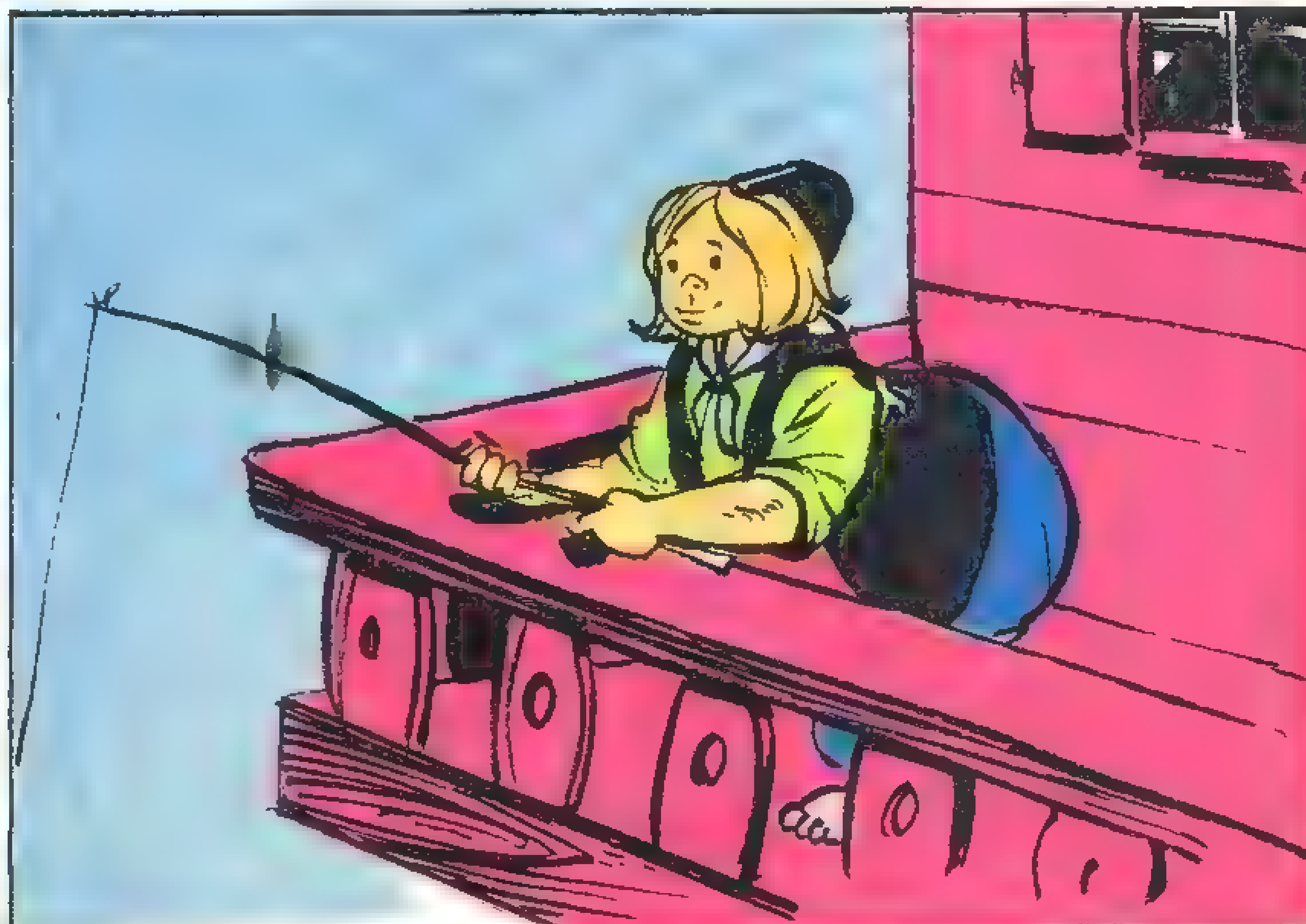
EINDELIJK SPOELDE DE ZEE BIJ VLOED ZO HOOG LANGS HET SCHIP DAT HET BEGON TE DRIJVEN. NU KONDEN DE SCHEPRADEREN HUN WERK GAAN DOEN.

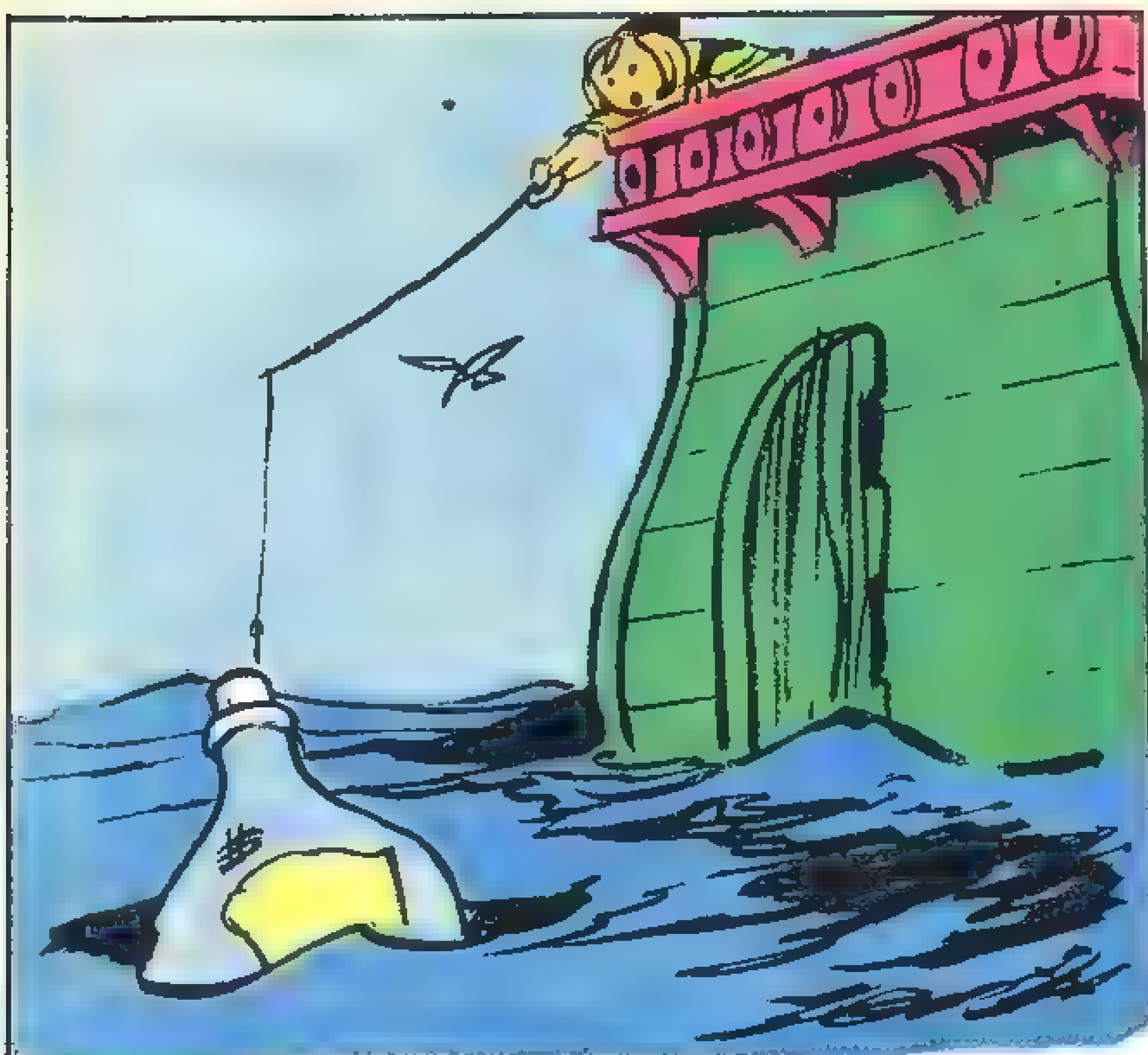
VANAF HET ACHTERSCHIP ZWAAIDEN FREEK EN FRANK HET EILAND EEN LAATSTE VAARWEL TOE.

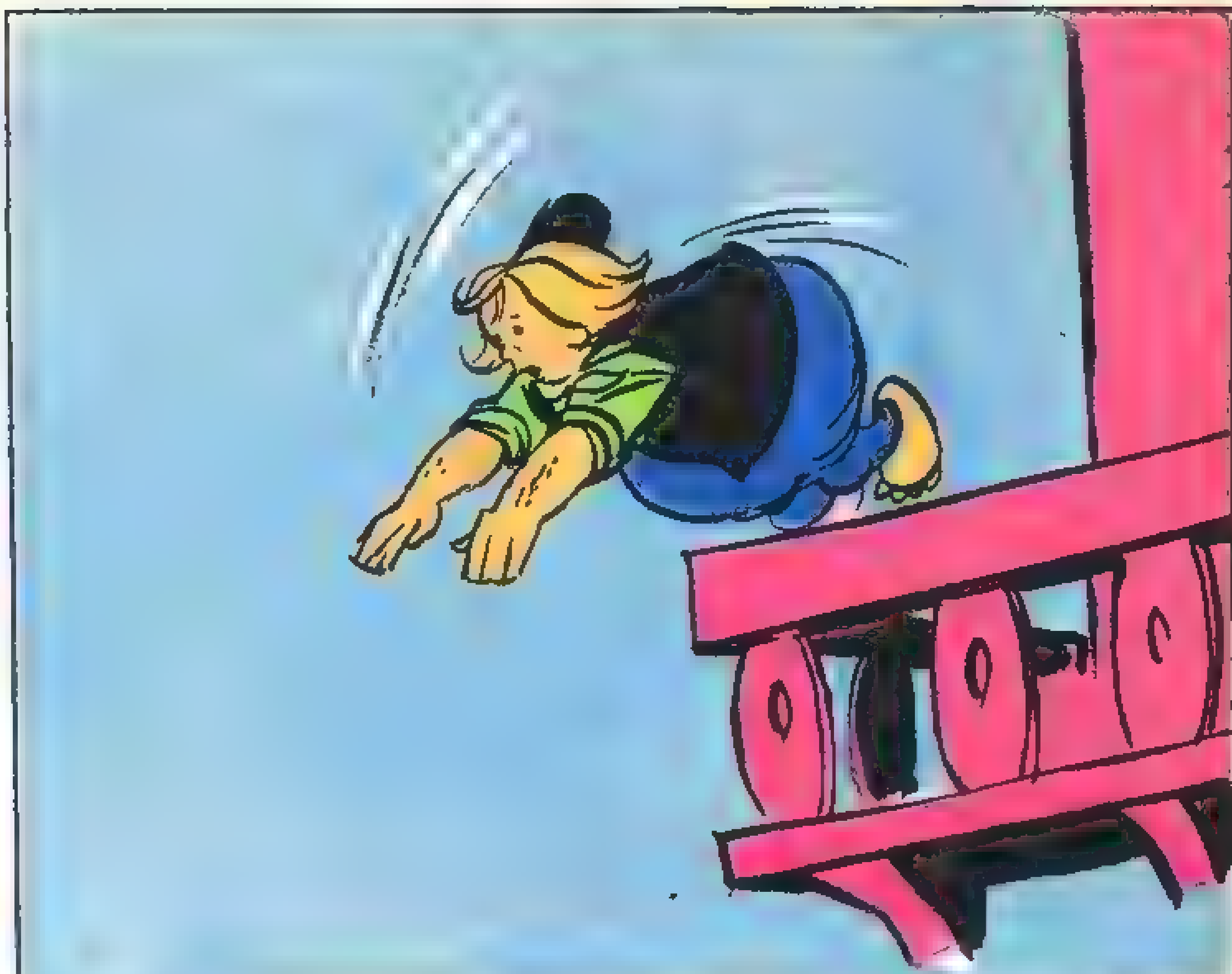
EVEN LATER VOEREN ZE NIEUWE VERTEN EN NIEUWE AVONTUREN TEGEMOET.

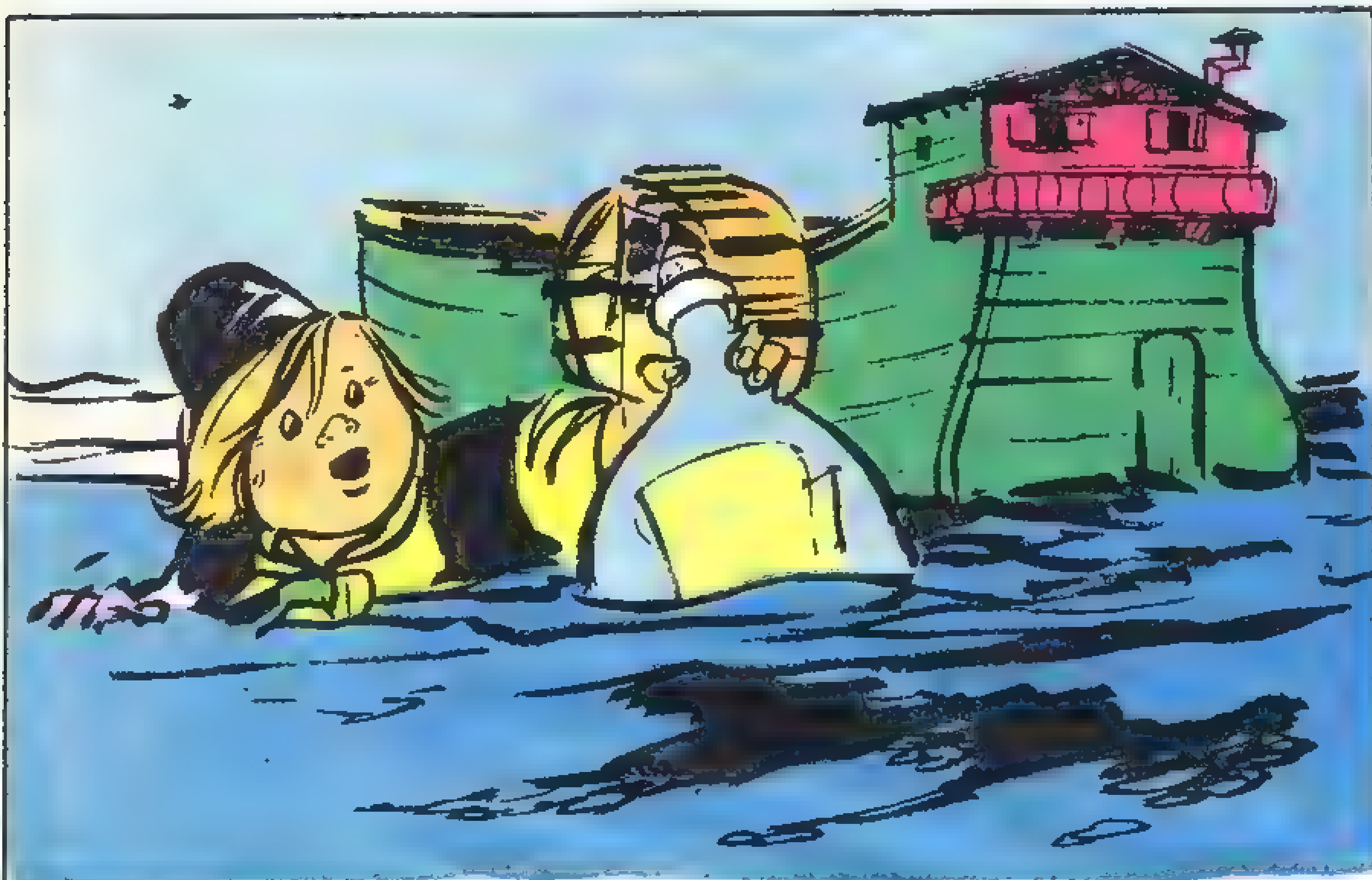
FREEK, DIE TOEZICHT GEHOUDEN HAD OP DE APEN, WAS DOOR FRANK AFGELOST EN WILDE NU EEN UURTJE GAAN VISSEN.

OPEENS VIEL ZIJN BLIK OP EEN FLES,
DIE IN HET WATER DOBBERDE.

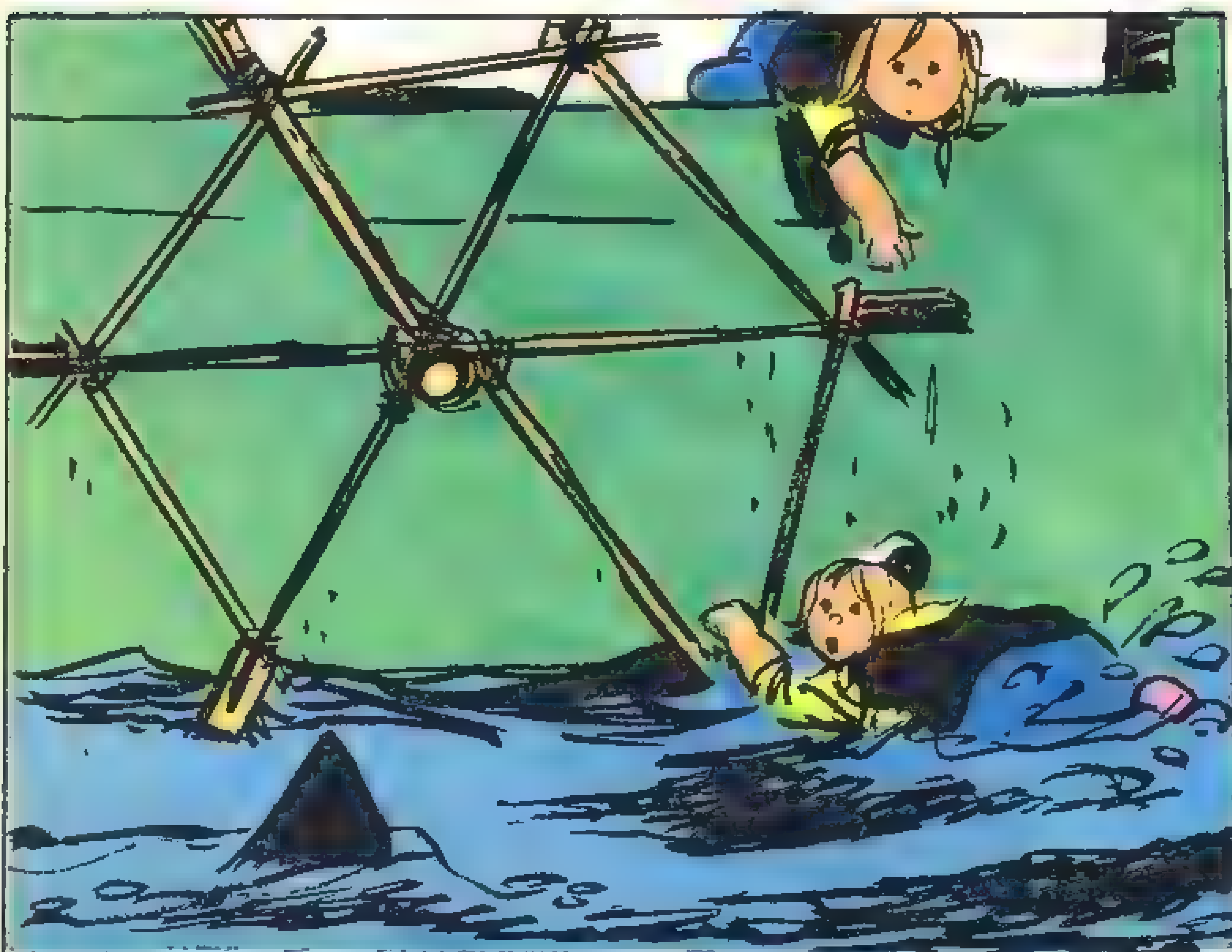
HIJ BEDACHT ZICH NIET LANG EN MET EEN
SIERLIJKE DUIKSPRONG GING HIJ TE WATER.

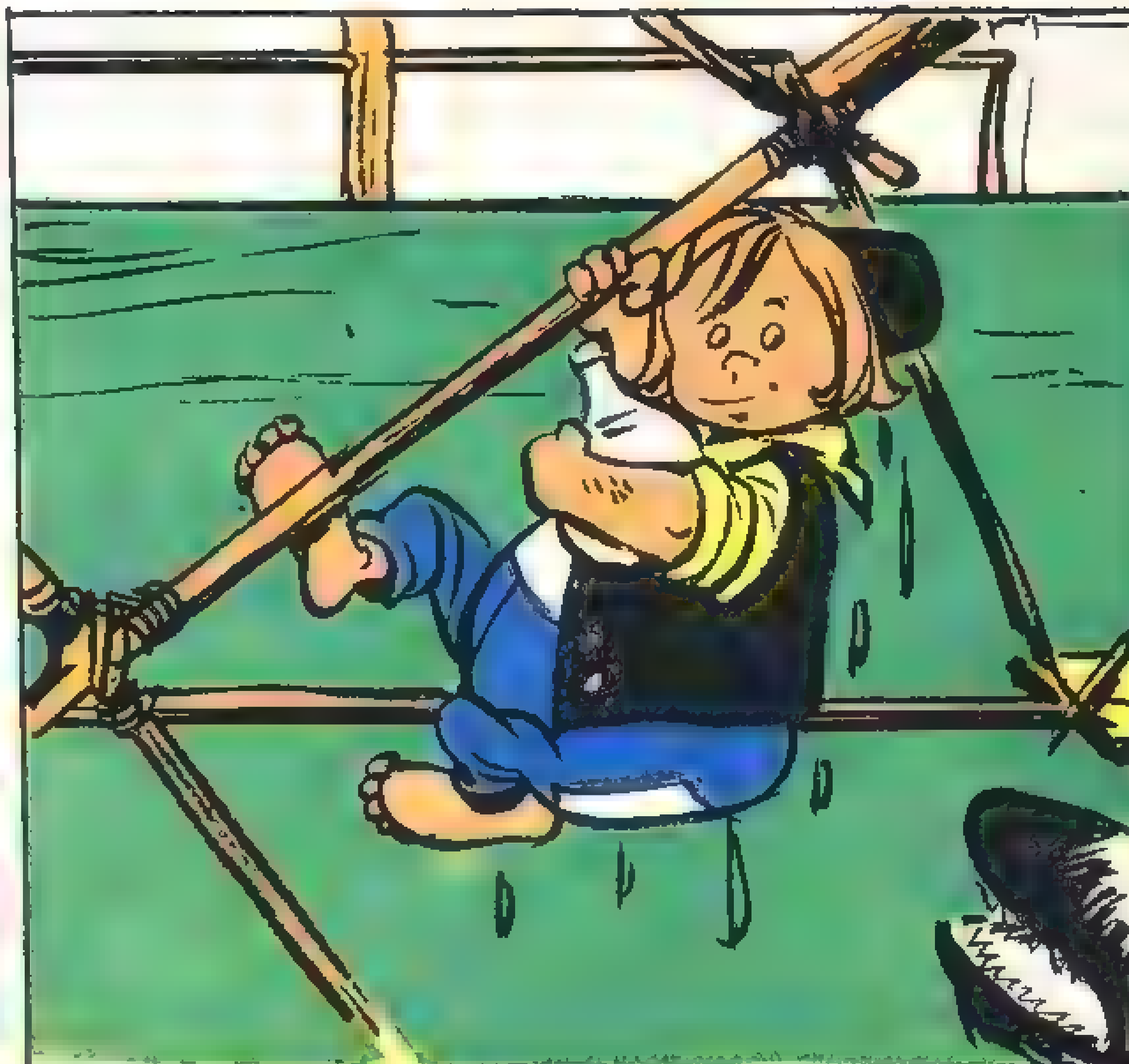
EVEN LATER HAD HIJ DE FLES TE PAKKEN.
TIJD OM ERIN TE KIJKEN HAD HIJ NIET,
WANT HET SCHIP VERWIJDERDE ZICH SNEL.

PLOTSELING ZAG FREEK VLAK BIJ ZICH IN
HET WATER DE RUGVIN VAN EEN HAAI...

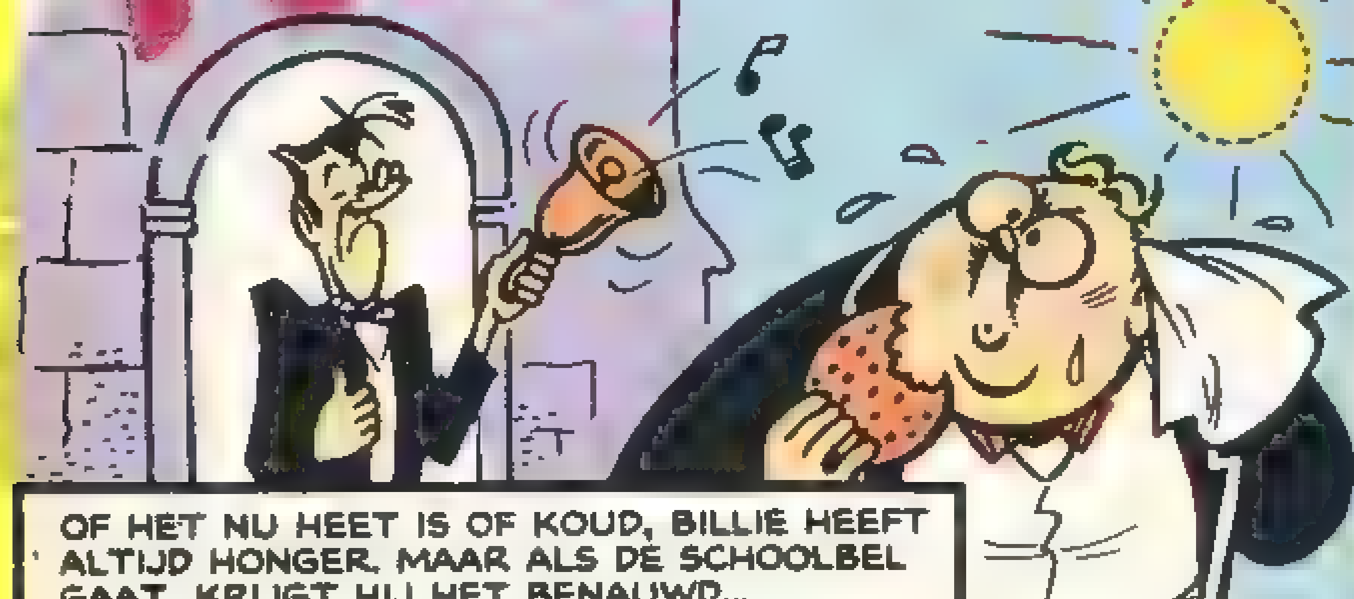
NOG NOOIT VAN ZIJN LEVEN HAD HIJ ZO HARD
GEZWOMMEN. IN MINDER DAN GEEN TIJD KLEMDE
HIJ ZICH VAST AAN EEN VAN DE SCHEPRADEREN.

NET VOOR DE OPENGESPERDE MUIL VAN HET
ONDIER WERD HIJ OMHOOGGETROKKEN...

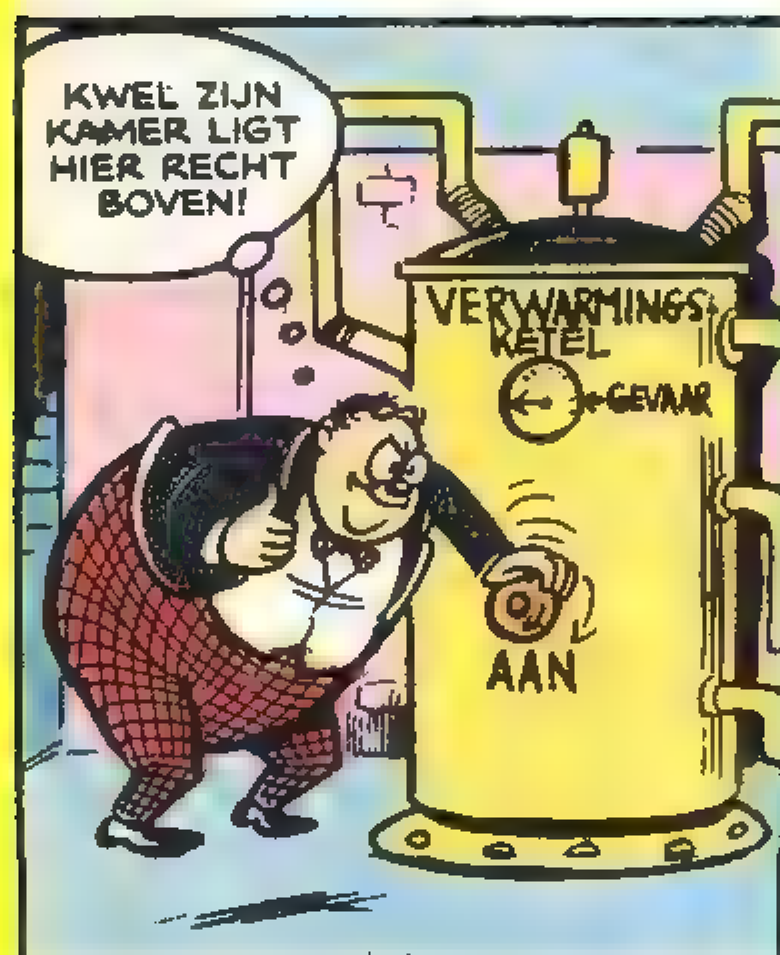
Billie Turf

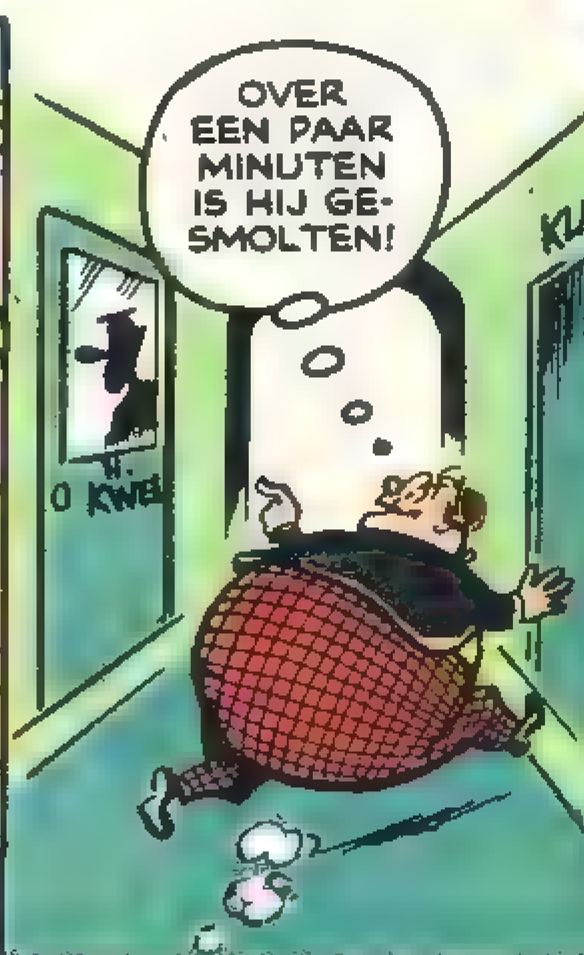
het dikste studentje ter wereld

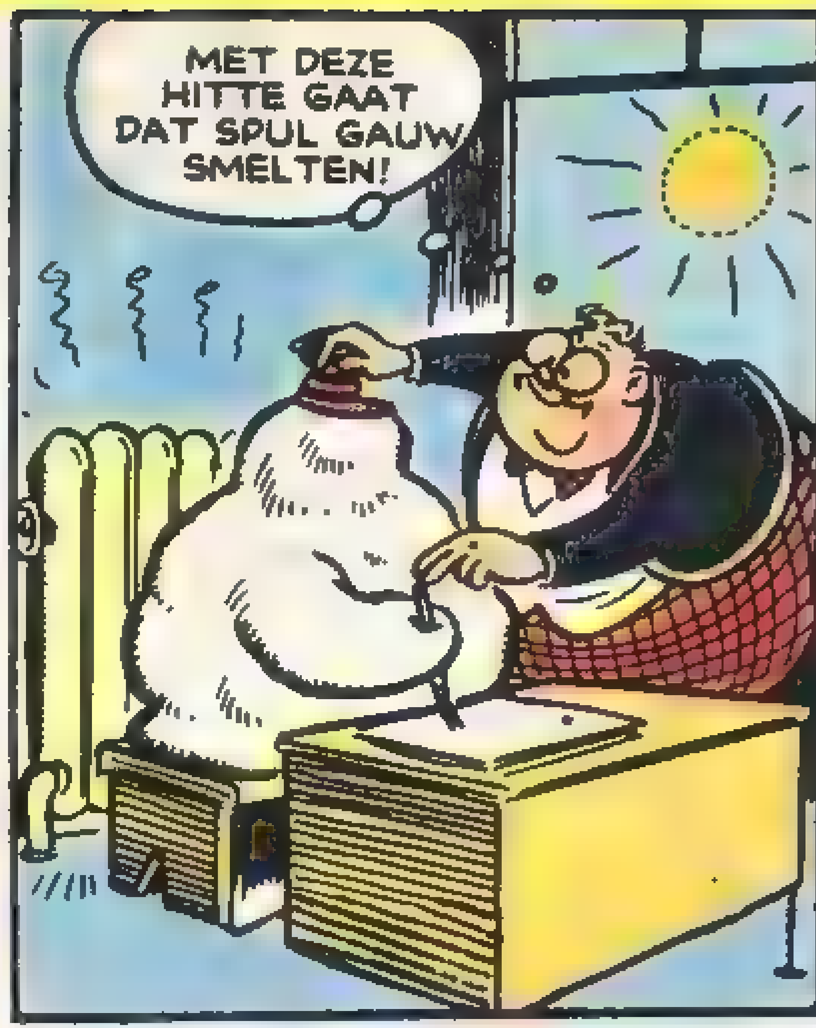

OPEENS KRIJGT BILLIE WEER EEN IDEE...
KUNST-KLAS
IK ZAL DIT EVEN LENEN!
WAS

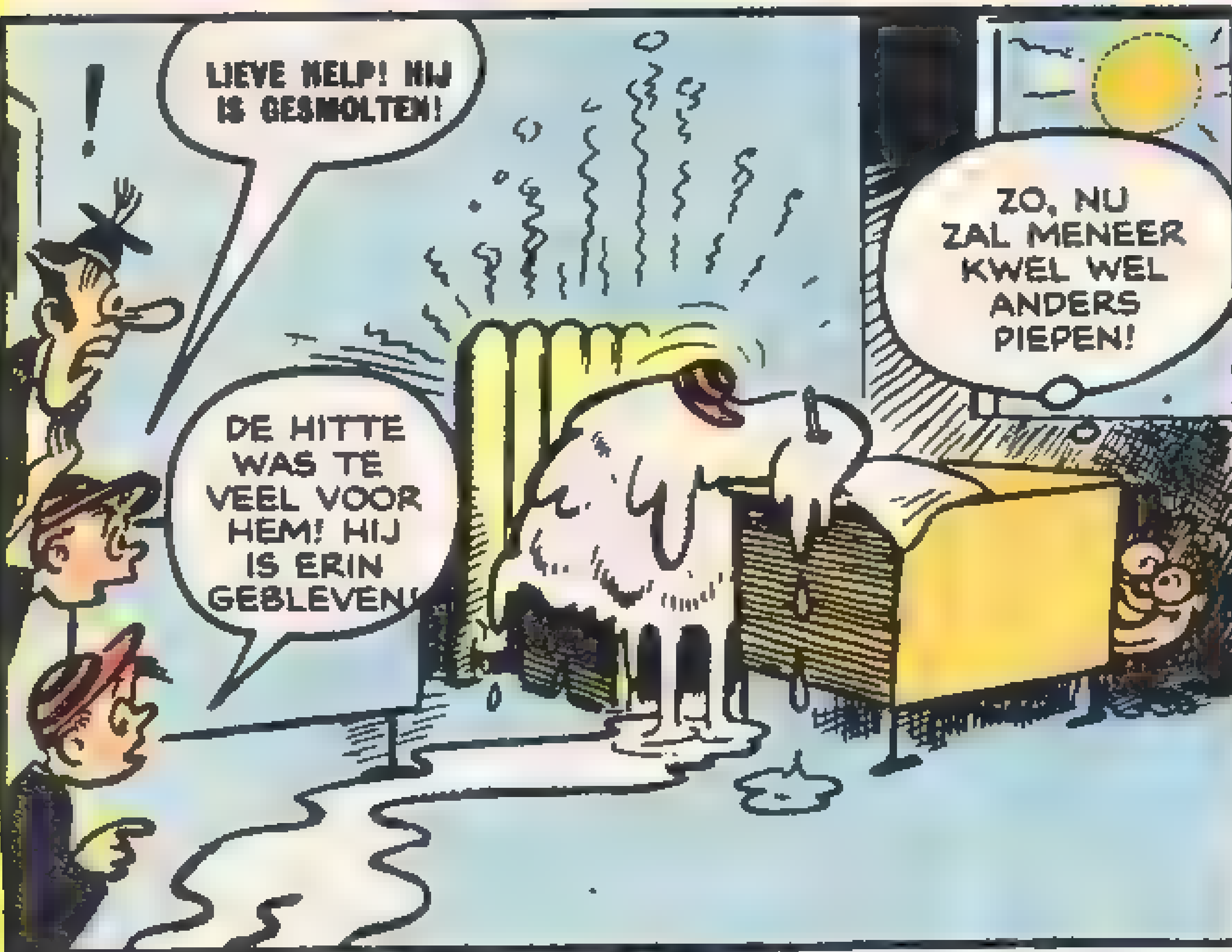
MET DEZE HITTE GAAT DAT SPUL GAUW SMELTEN!

HELP!

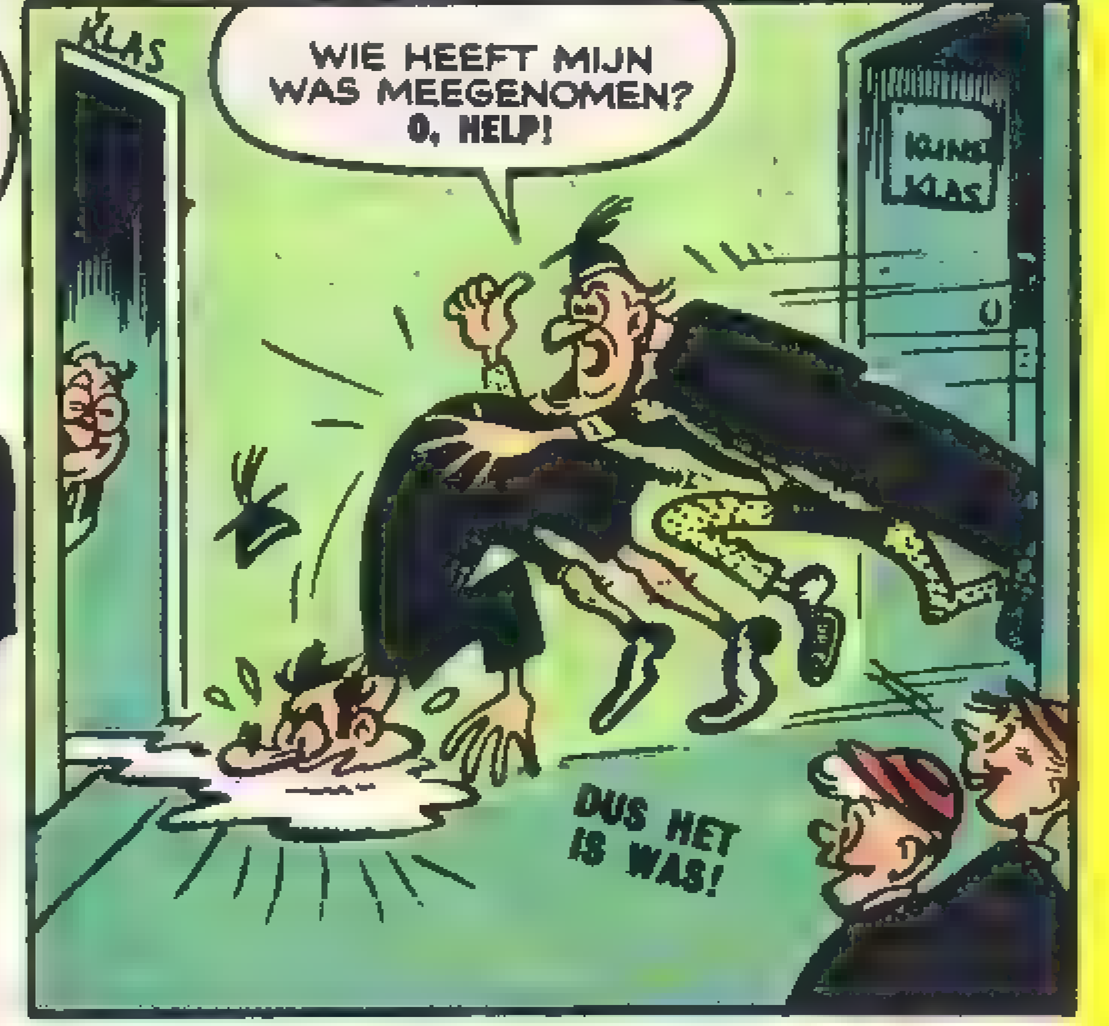
KLAS
HELP! IK HOUD HET NIET LANGER UIT!
?
IS DAT DE STEM VAN BILLIE NIET?

!
LIEVE HELP! HIJ IS GESMOLTEN!
ZO, NU ZAL MENEER KWEL WEL ANDERS PIEPEN!
DE HITTE WAS TE VEEL VOOR HEM! HIJ IS ERIN GEBLEVEN!

KLAS
MAAR DIT KAN NIET! JONGENS SMELTEN MAAR NIET ZO!

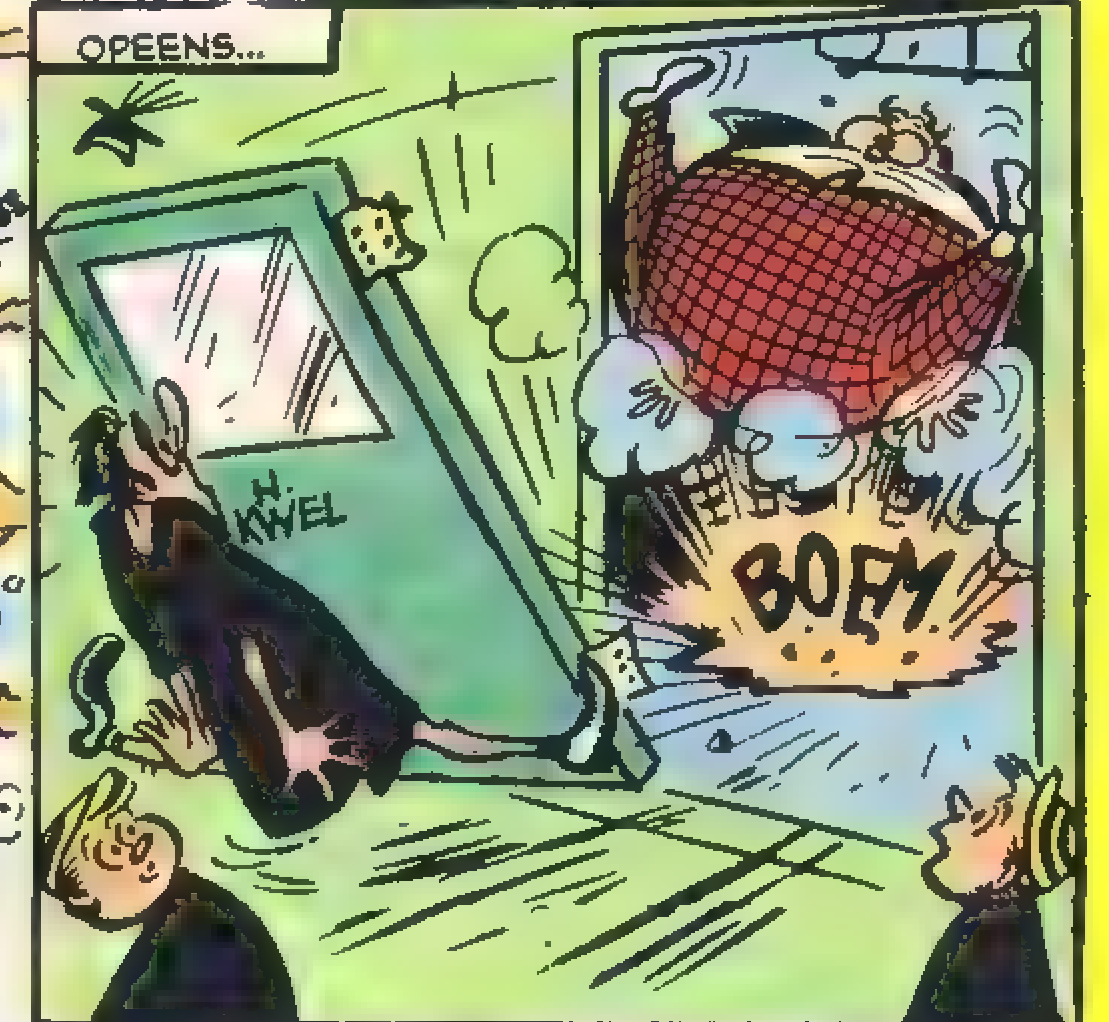
KLAS
WIE HEEFT MIJN WAS MEEGENOMEN? O, HELP!
DUS HET IS WAS!

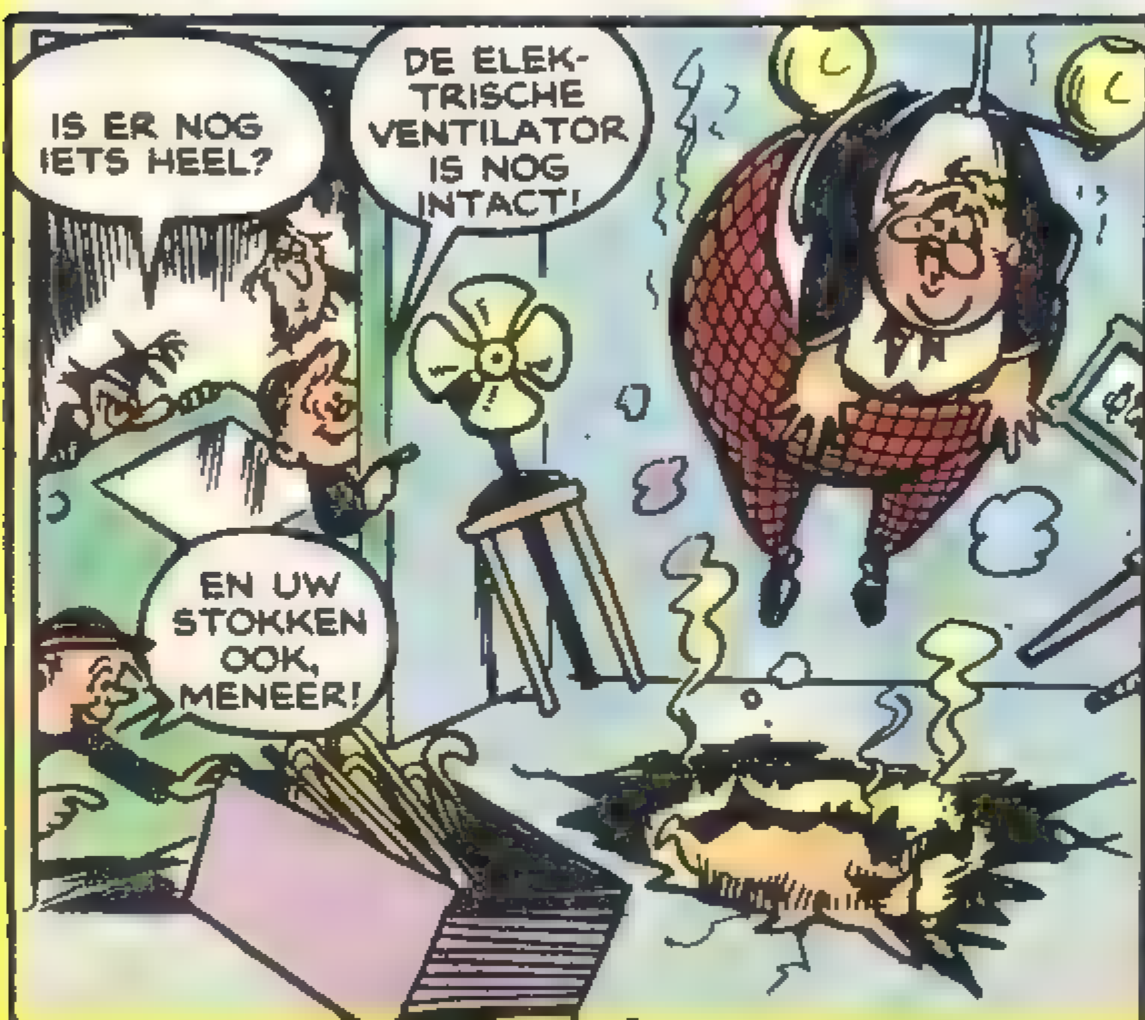
ER KOMT ROOK DOOR DE VLOER VAN JOUW KAMER, KWEL!
LIEVE HELP, DAT IS WAAR OOK! IK HEB VERGETEN DE KETEL UIT TE SCHAKELEN!

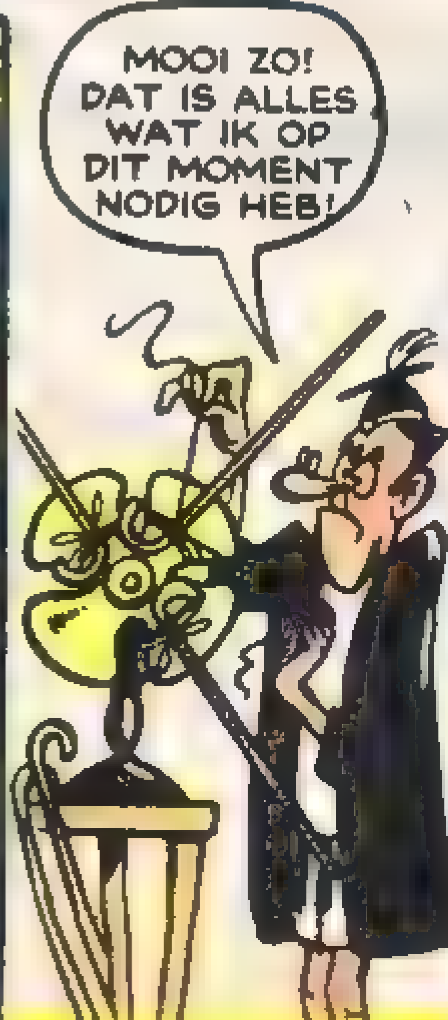
ALLE MENSEN, HIJ STAAT OP SPRINGEN!
VERWARMINGS-KETEL
GEVAAR
AAN

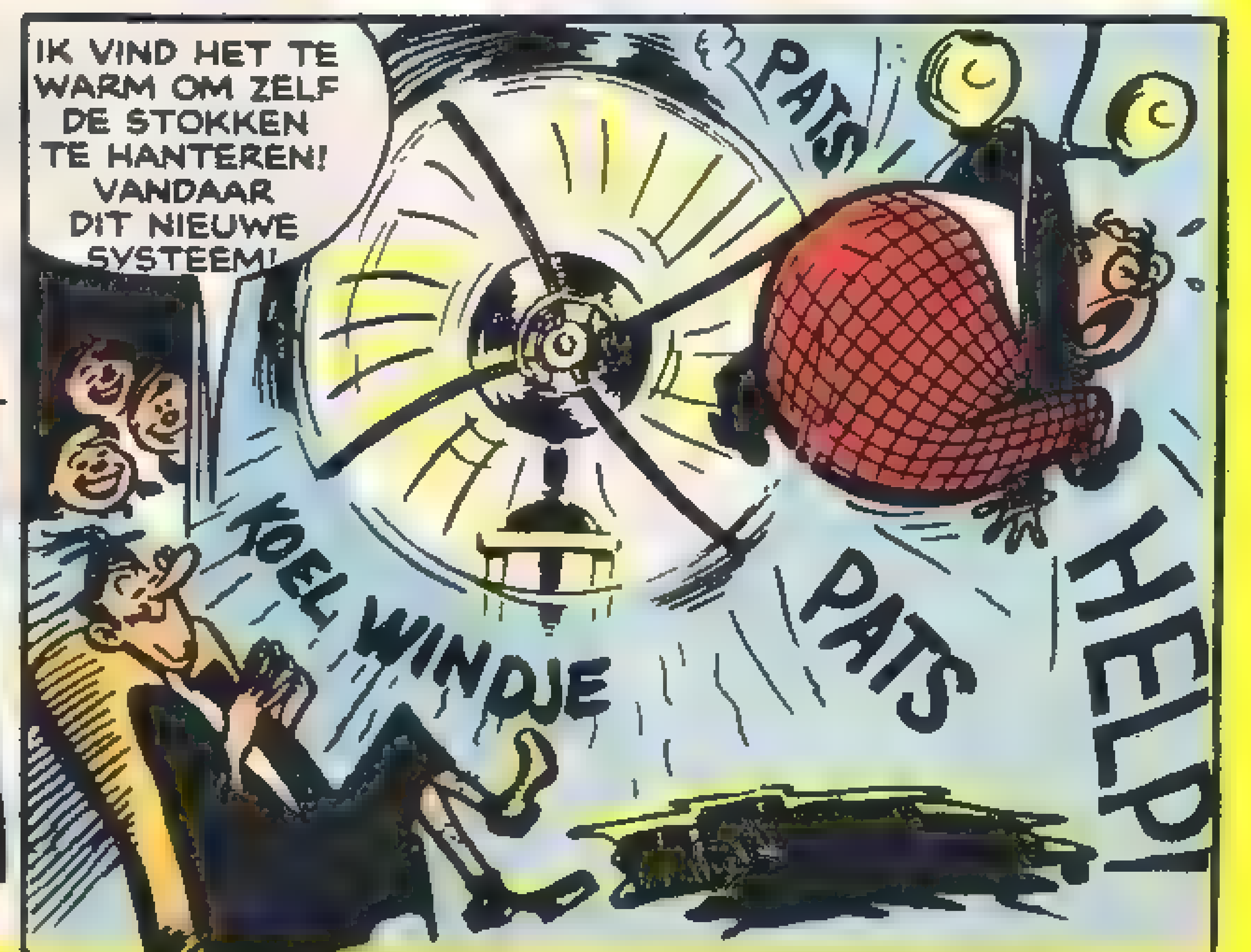
OPEENS...
H. KWEL
BOEM

IS ER NOG IETS HEEL?
DE ELEK-TRISCHE VENTILATOR IS NOG INTACT!
EN UW STOKKEN OOK, MENEER!

MOOI ZO! DAT IS ALLES WAT IK OP DIT MOMENT NODIG HEB!

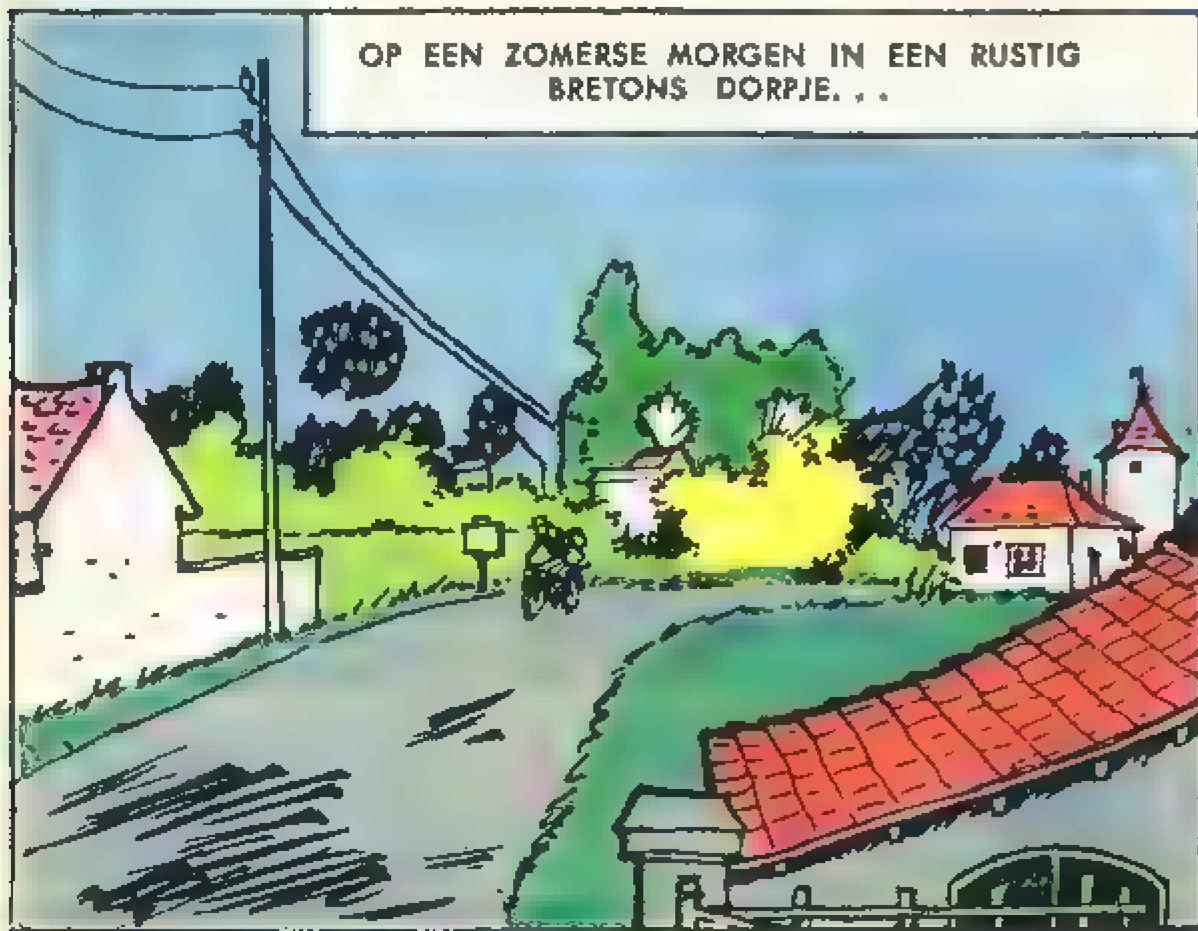

IK VIND HET TE WARM OM ZELF DE STOKKEN TE HANTEREN! VANDAAR DIT NIEUWE SYSTEEM!
PATS
KOEL WINDJE
PATS
HELP!

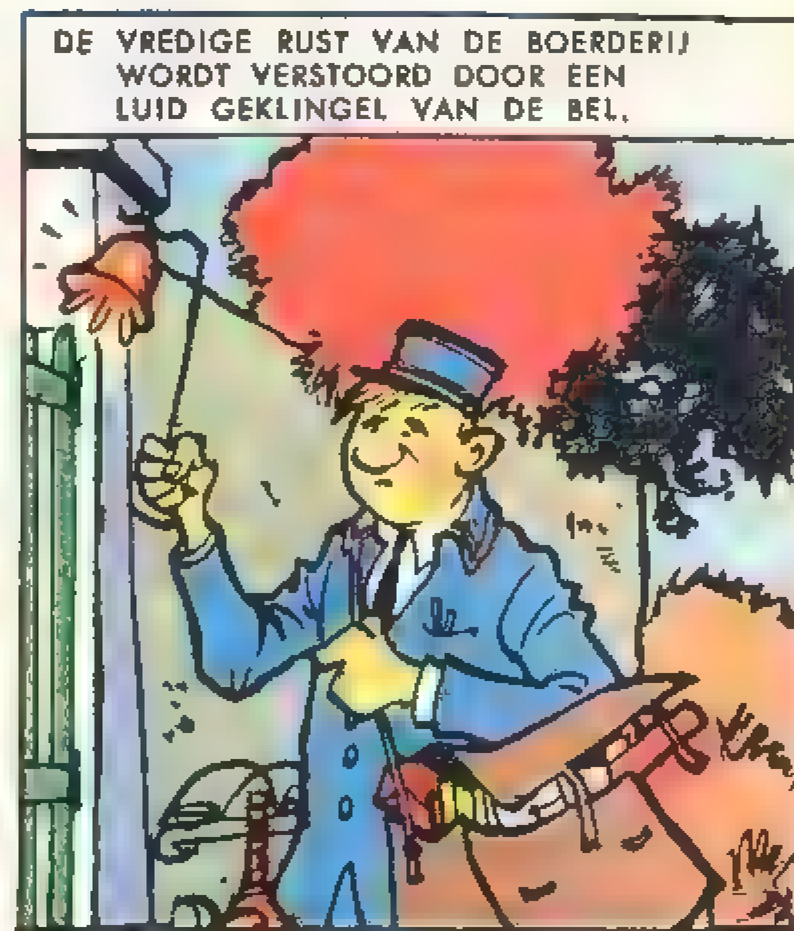

Toosje Tontel

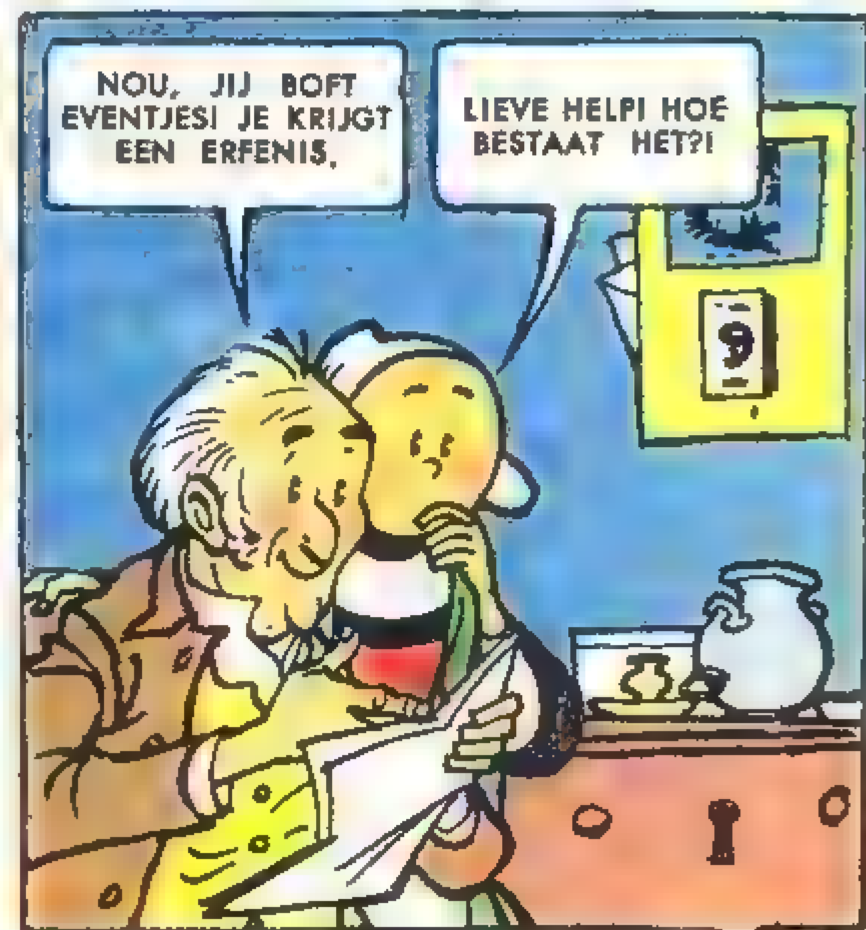

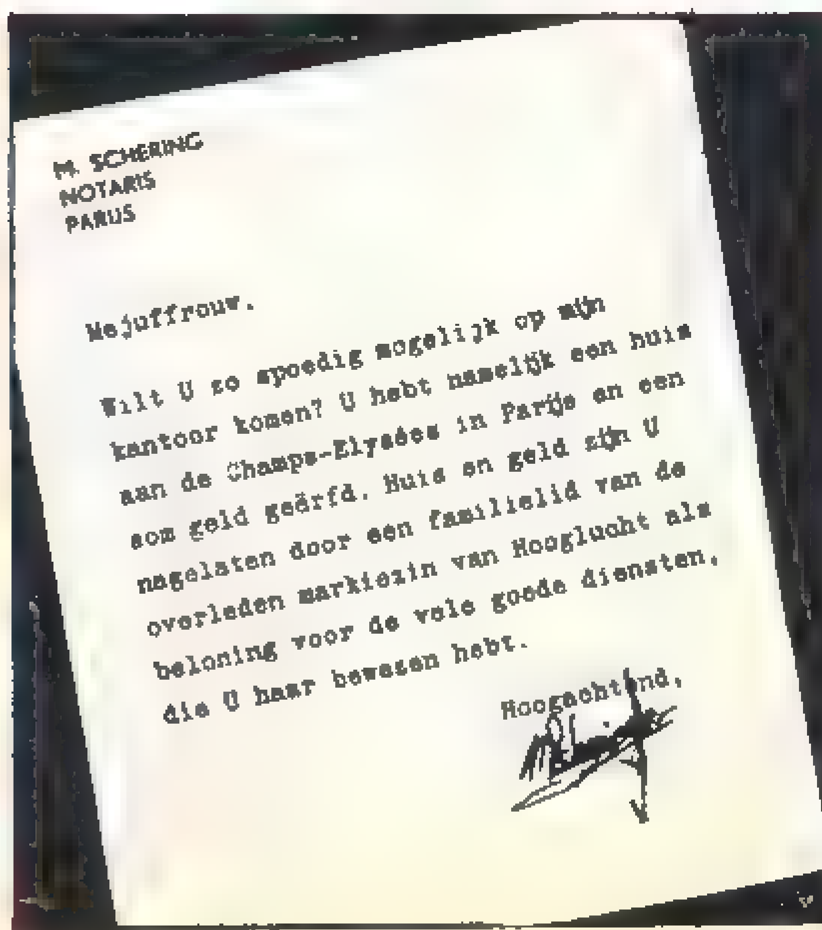

M. SCHERING
NOTARIS
PARIJS

Mejuffrouw.

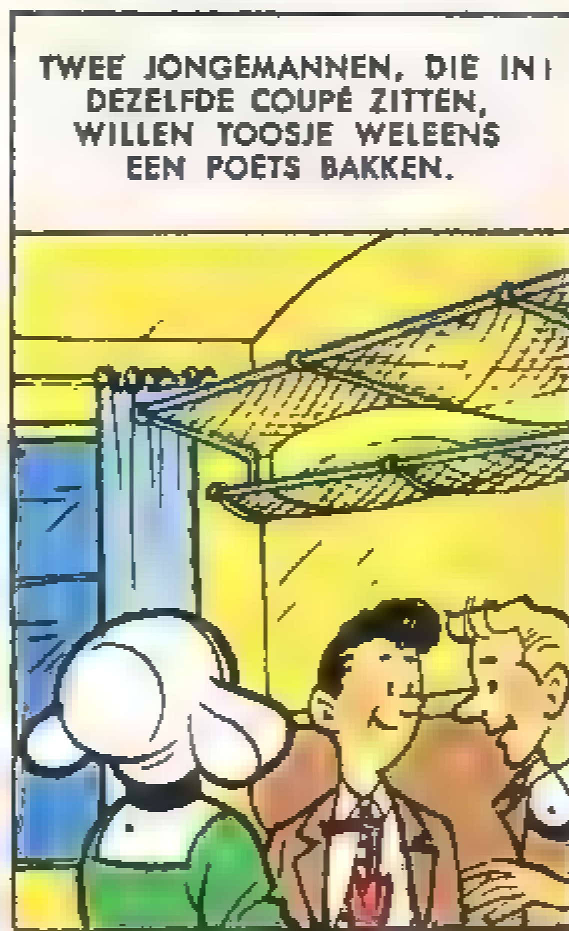
Wilt U zo spoedig mogelijk op mijn kantoor komen? U hebt namelijk een huis aan de Champs-Elysées in Parijs en een som geld geërfd. Huis en geld zijn U nagelaten door een familielid van de overleden markiezin van Hooglucht als beloning voor de vele goede diensten, die U haar bewezen hebt.

Hoogachtend,

TOOSJE TONTEL VERTREKT NOG DEZELFDE DAG NAAR PARIJS.
TOT ZIENS, TOOSJE! EN KIJK GOED UIT IN DE GROTE STAD!
JA, OOM.

TWEE JONGEMANNEN, DIE IN DEZELFDE COUPÉ ZITTEN, WILLEN TOOSJE WELEENS EEN POETS BAKKEN.

ZEG, JUFFROUW, IK BEN EEN WEDDENSCHAP MET MIJN VRIEND AANGEGAAN. WILT U NOU EENS BEOORDELEN, WIE VAN ONS DE STERKSTE IS?

IK? IK?
LET OP. IK GA AAN DEZE RING TREKKEN.
GOED. TREK MAAR.

VREEMD, HÈ? GEEN BEWEGING IN TE KRIJGEN. TOCH HEB IK FLINKE SPIERBALLEN.
EN OF!

IK ZAL JULLIE EENS LATEN ZIEN, HOE ZE ZO IETS BIJ ONS IN HET DORP DOEN!

KIJK! DE EERSTE KEER LUKT HET ME AL!

DE TREIN STOPT ONMIDDELLIJK, MIDDEN IN DE NACHT.

DE CONDUCTEUR RENT LANGS DE TREIN.
DIE GRAPJAS MOET IN DE DERDE WAGON ZITTEN.

HEBT U AAN DIE HENDEL GETROKKEN?
JA, HET LUKTE BIJ DE EERSTE RUK.

INTUSSEN HAASTEN ZICH TWEE HEREN NAAR DE DERDE WAGON.
WE MOETEN GAUW ZIJN!
VLUG!

WIJ KOMEN DE REIZIGER BEDANKEN, DIE DE TREIN HEEFT LATEN STOPPEN.
DAT BEN IK.

TOOSJE HAD HET LEVEN VAN DE HEREN GERED. DE BOMEN VAN DE OVERWEG WAREN NIET NEERGELATEN, TOEN DE TREIN NADERDE, EN DE AUTO VAN DE MANNEN ZOU VAST EN ZEKER VERPLETTERD ZIJN, ALS ZIJ NIET. . .
IK DANK U!
IN DAT GEVAL TREK IK MIJN AANKLACHT IN.
IEDEREEN HEEFT OP ZIJN TIJD EEN GELUKJE. IK KRIJG EEN ERFENIS.

Cliff Rendall

GEVANGENEN VAN HET HEELAL

SCIENCE FICTION

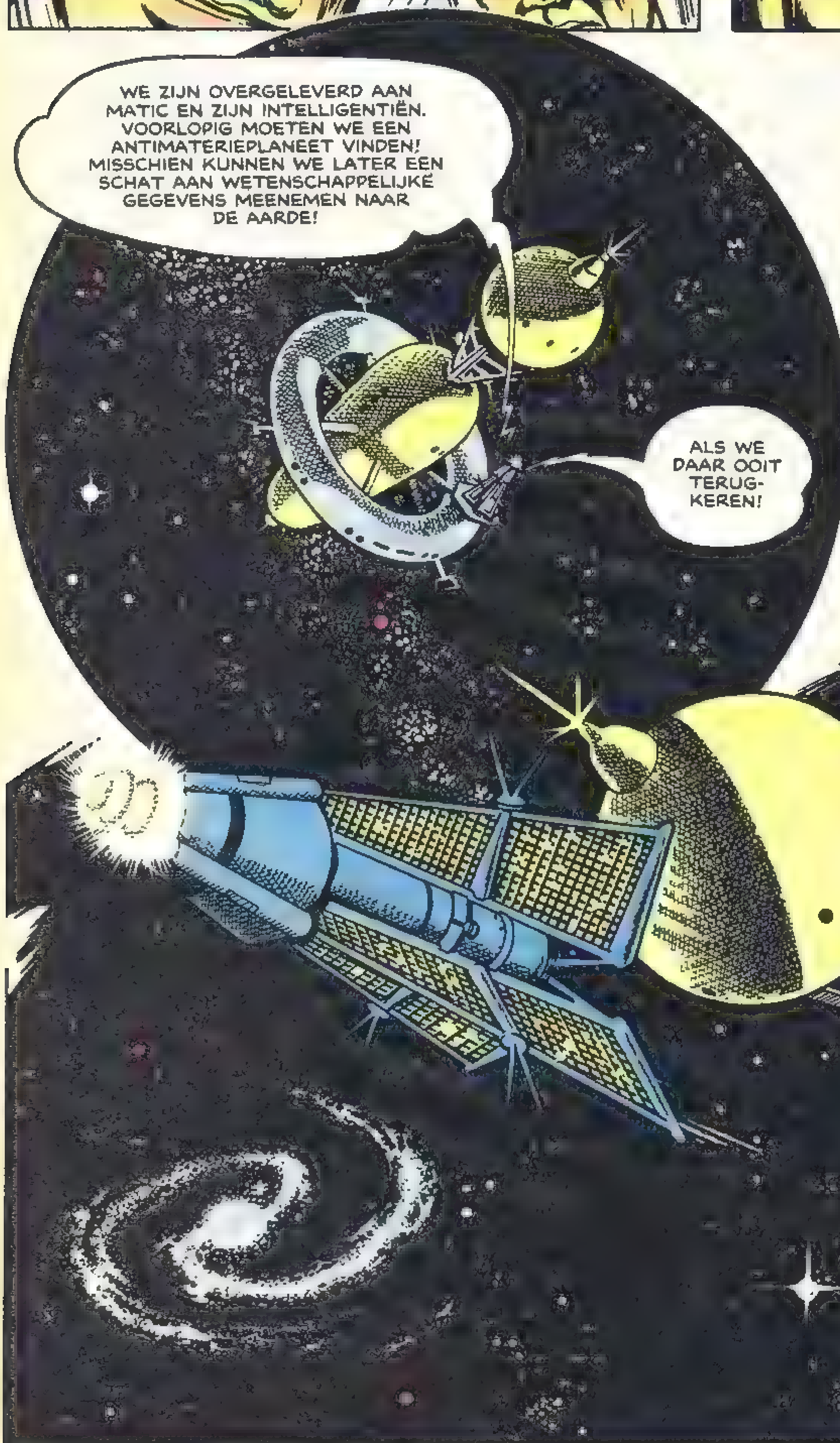

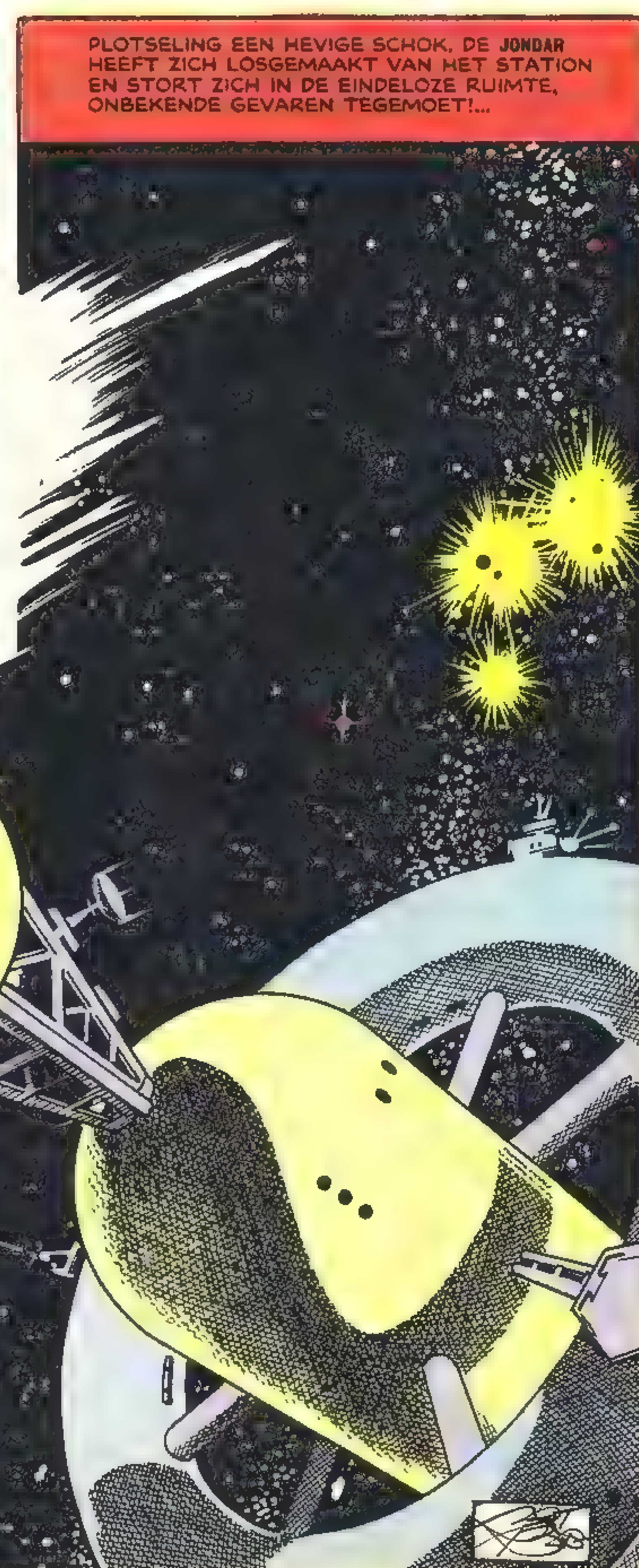

HET DUIZELT ME ALS IK AAN DE AFSTANDEN DENK, DIE WE IN DIT SCHIP ZULLEN MOETEN AFLEGGEN! TWEEDUIZEND LICHTJAREN! HET LICHT HEEFT EEN SNELHEID VAN DRIEHONDERDDUIZEND KILOMETER PER SECONDE. ALS WE DUS EEN JAAR MET DIE SNELHEID HEBBEN GEREISD, IS ER SLECHTS ÉÉN LICHTJAAR VERLOPEN!

GELUKKIG GAAT DE JONDAR VELE MALEN SNELLER DAN HET LICHT. MAAR WAT ZAL ER MET ONS GEBEUREN ALS ZELFS DE TIJD IETS ONBEGRIJPELIJKS WORDT? ZIJN ZULKE SNELHEDEN MOGELIJK IN EEN HEELAL, DAT IS BEZAAID MET PLANETOÏDEN, WAARMEE WE IN BOTSING KUNNEN KOMEN?

WE ZIJN OVERGELEVERD AAN MATIC EN ZIJN INTELLIGENTIËN. VOORLOPIG MOETEN WE EEN ANTIMATERIEPLANEET VINDEN! MISSCHIEN KUNNEN WE LATER EEN SCHAT AAN WETENSCHAPPELIJKE GEGEVENS MEENEMEN NAAR DE AARDE!
ALS WE DAAR OOIT TERUGKEREN!

PLOTSELING EEN HEVIGE SCHOK. DE JONDAR HEEFT ZICH LOSGEMAAKT VAN HET STATION EN STORT ZICH IN DE EINDELOZE RUIMTE, ONBEKENDE GEVAREN TEGEMOET!...

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

door Mary C. Jane

Gail had het tafereeltje met stijgende verwondering gadegeslagen. Was dit de reden waarom haar vriendinnetje uit het zuiden met iedereen zo goed kon opschieten? Niet omdat ze er zo leuk uit zag en met zo'n gezellig accent sprak, maar gewoon omdat ze een prettig karakter had?

Ze vroeg zich af hoe zijzelf zou zijn opgevlogen als iemand haar zo had geplaagd. Als haar tweelingbroers het op haar hadden voorzien, werd ze dadelijk woest en begon ze te huilen en te tieren, net zolang totdat de hele familie erdoor uit haar gewone doen was geraakt. Ze slaakte een diepe zucht. Hoe kregen sommige mensen het toch voor elkaar om altijd maar goedgehumeurd te blijven en zich van geen enkele tegenslag iets aan te trekken?

Conan kwam uit hun schuilplaats te voorschijn en riep Liane een vrolijke groet toe.

„Hee, je jaagt me de stuipen op het lijf!" riep ze uit. „Had je je hier verstopt? Wat heeft dat te betekenen?"

Nu kwam ook Gail achter de denneboom vandaan. „We wilden je wat vragen, maar Ted mocht het niet horen."

Ze gingen gedrieën op de stoep zitten en daar begon Conan hun krijgsplan te onthullen. Hij vertelde Liane de hele geschiedenis: hoe hij zich ernstig zorgen begon te maken over het werk van zijn vader, hoe hij zijn baantje bij Hoppy was kwijtgeraakt en wat Gail en hij hadden beleefd op Groenendaal.

„Dus jullie hebben daar stemmen gehoord ook?" vroeg Liane met een onderzoekende blik op haar vriendin. „Ik dacht dat jij me had verteld dat er op de muur was geklopt?"

Gail knikte bevestigend. „Dat was ook zo. Maar de volgende avond hebben we stemmen gehoord."

Conan vertelde verder dat ze wielsporen hadden ontdekt achter de villa en dat Gail een geheimzinnig briefje had gevonden in een van de klerenkasten. „Het lijkt ons toe dat er het een of andere verband bestaat tussen Groenendaal en de inbraken die hier de laatste tijd in de buurt worden gepleegd," besloot hij.

„En nu hadden we zo gedacht," vulde Gail aan. „Als we nou jouw bandrecorder een poosje mochten lenen, dan konden we die in het oude huis neerzetten en op die manier misschien aan de weet komen wie daar 's nachts rondscharrelen en wat ze daar doen."

„Waarom zou je eigenlijk niet met ons meegaan?" stelde Conan voor. „Drie kunnen meer dan twee. En als we dan de beloning krijgen, delen we gelijk op."

Liane schudde heftig haar hoofd. „Mij krijg je voor geen geld mee naar die ruïne, al was er ook een zak diamanten verstopt. En als je het mij vraagt, kunnen jullie er ook maar beter vandaan blijven. Het lijkt mij allemaal veel te gevaarlijk." Ze rilde. „Het enige dat je met geesten te doen staat, is: ze met rust laten."

Conan keek haar onthutst aan. „Geesten? Spoken, bedoel je? Kom nou, er zitten toch zeker geen spoken op Groenendaal! Die stem die we daar hebben gehoord was echt, hoor. Kathi is onze getuige. Die begon meteen woest te grommen toen ze die man hoorde praten. Nee, je hoeft niet te proberen ons tegen te houden. W zijn vastbesloten om uit te zoeken wie het is."

Maar Liane bleef op haar stuk staan. „Luister nou eens. Jullie weten van geesten blijkbaar niets af. In mijn geboortestreek heb ik een heel oud mannetje gekend, dat niet helemaal goed bij zijn hoofd was. En weet je hoe dat kwam? Eenvoudig doordat hij eens een huis was binnengegaan waar het spookte. En nog wel bij maanlicht. Dat had hij gedaan toen hij nog een kleine jongen was. Iedereen die hem kende, zei dat hij een leuk kereltje was geweest, totdat hij die stommiteit had uitgehaald." Ze greep haar vriendin bij de arm en besloot op bijna smekende toon: „Ga toch asjeblieft niet terug naar dat spookhuis. Toe. Al was het alleen maar om mij een plezier te doen!"

Conan keek haar aan alsof hij het in Keulen hoorde donderen. „Maar luister nou toch eens, Liane. Er zijn daar helemaal geen spoken. Groenendaal is gewoon een uitgebrand huis, met een hoop rommel erin."

Gail legde haar arm om Lianes schouders. „Maak je maar niet ongerust," zei ze. „We zijn er vast van overtuigd dat die stem echt was. Leen ons nou je bandrecorder maar een poosje, dan weten we gauw genoeg meer. Het is de enige manier om Conans vader te helpen, zie je? Doe je het, Liane?"

„O, over die bandrecorder maak ik me geen zorgen," luidde het antwoord. „Als jullie menen dat het moet, mag je die best een paar dagen hebben. Maar ik vind het griezelig voor jullie zelf. Dat is voor mij de hoofdzaak."

„Hoeft echt niet," ging Gail gerust-

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag gaat Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Thuis heeft ze gehoord, dat er in het dorp is ingebroken, iets dat de laatste tijd al meer is gebeurd. Ze ontmoet Conan, die vertelt dat hij is ontslagen door de tuinman Hopkins, die hij altijd hielp. Later ontmoeten ze Steve Craig, die schetsen maakt van huizen in de buurt. Op een avond horen ze stemmen in de villa en de volgende morgen ontdekken ze wielsporen op het gazon. Mevrouw Morgan, de eigenares van Groenendaal, looft een beloning uit voor wie het raadsel ontsluiert. Later horen Gail en Conan opnieuw stemmen in de villa, maar ze zien niemand.*

stellend voort. „We kunnen ons doel misschien zelfs wel bereiken zonder dat we naar binnen hoeven te gaan. Conan kan de bandrecorder toch ook op de drempel neerzetten?"

Liane was nog altijd niet overtuigd van de noodzaak van de onderneming, maar ze gaf zich toch gewonnen. Even later liepen ze met de bandrecorder op straat.

„Je gaat toch vanavond mee, hè?" vroeg Conan achterdochtig, toen Gail afscheid nam om naar huis te gaan." „Ik zet het toestel wel zolang bij ons in het schuurtje neer, daar heeft niemand er last van. We kunnen er niet veel eerder dan negen uur heen gaan. Anders is het nog te licht. En het bandje loopt ook maar een half uur."

„Ik denk wel dat je op me kunt

Er drong een zacht, schurend geluid tot hen door.

rekenen," zei Gail voorzichtig. „Als moeder het goedvindt, ga ik tegen negenen nog even een luchtje scheppen. Zorg dan maar dat je op tijd bent."

Ze had er niet eens bij stilgestaan dat het woensdag was. Haar vader en moeder gingen woensdags altijd op visite bij de familie Baker en dan was er op de televisie een aardig kinderprogramma tot kwart over negen, waar haar broers verzot op waren. Het zou dus wel niet al te moeilijk zijn de deur uit te gaan zonder dat het verdacht leek.

De maan was net goed en wel boven de horizon gekomen, toen ze die avond klokslag negen uur op straat stond. Het was zo donker, dat ze vlak bij haar huis bijna tegen Conan opbotste.

„Kom, laten we voortmaken," zei hij. „Dit is een prachtkans om ongemerkt de villa binnen te gaan."

„Maar je hoeft toch immers niet naar binnen? Je zou de bandrecorder toch op de drempel zetten?"

Conans stem klonk rustig en vastberaden. „Op de drempel gaat natuurlijk niet. Daar loopt iedereen het ding ondersteboven. Misschien kan ik hem vlak achter de deur zetten, zodat hij niet in de weg staat. Ik zal wel zien."

Toen ze de ingang van Groenendaal hadden bereikt, zei Gail: „We hoeven gelukkig niet bang te zijn dat iemand ons hier ziet. Dat is één troost."

Veiligheidshalve bleef ze echter toch maar vlak achter Conan lopen toen hij naar de stoep ging. Het was zo donker, dat ze maar amper kon zien waar de ramen en de deur zaten.

Opeens bleef Conan stokstijf staan. Er drong een zacht, schurend geluid tot hen door, alsof er in de lege ruïne iets over een vloer werd versleept. Het duurde maar heel kort, zodat Gail er niet eens zeker van was, of ze nu werkelijk iets had gehoord of dat ze zich dit maar had verbeeld. Ze zeiden geen van beiden een woord. Het was doodstil om hen heen. Slechts de hoeken van het huis werden door het maanlicht beschenen. Door een van de gapende ruimten waar eens een raam had gezeten, viel een schemerige streep de bouwval binnen, dwars tussen de kapotte balken door.

Eindelijk vatte Conan moed. Vlug deed hij een paar stappen voorwaarts. Op de stoep aangekomen bukte hij zich om een geschikte plaats voor de bandrecorder te zoeken. Juist toen hij daarmee bezig was, klonk opnieuw, en nu iets duidelijker, het schurende geluid. Weer duurde het maar een paar tellen. Toen was het weer stil.

Gail kon een gil van schrik ternauwernood onderdrukken. Een seconde later sprong Conan weer van de stoep af, greep haar bij haar hand en trok haar achter zich aan, terwijl hij het pad afrende zo snel zijn benen hem konden dragen. Pas toen ze de weg naar huis al half achter de rug hadden, kwamen ze weer wat op adem.

„Is het gelukt?" vroeg Gail hijgend, terwijl ze nog stond te trillen van de schrik.

„Wat je maar gelukken noemt," antwoordde Conan bezorgd. „Ik ben er niet gerust op, om je de waarheid te vertellen. Net toen ik op de tast een geschikt plekje dacht te vinden, kwam dat eigenaardige. . .Afijn, je weet wat ik bedoel, Ik kon er niets aan doen, maar ik was opeens helemaal niet zo zeker meer van mijn zaak. Eerlijk gezegd, ben ik bang dat ik de bandrecorder heb laten vallen."

„Och kom," zei Gail, „daar heb ik niets van gemerkt. Dat verbeeld je je maar. „In ieder geval kan hij niet ver zijn gevallen. Er zal heus niets mee gebeuren."

Conan bleef een tijdje in gedachten verzonken staan. Toen zei hij, nog steeds niet op zijn gemak: „Er was daar toch niemand, dacht je wel? Je kon aan alles merken dat het huis totaal verlaten was."

In het halfduister keek hij haar strak aan om te zien of zij er, net als hij, in haar hart toch niet helemaal zeker van was dat dat vreemde, schurende geluid niet door een levend wezen was veroorzaakt. Onbewust draaiden ze zich allebei om, om nog een laatste blik in de richting van de oude villa te werpen. Maar deze was reeds door een bocht geheel aan het gezicht onttrokken.

Zonder dat er verder ook maar een woord werd gesproken, vervolgden ze haastig hun weg naar huis. Wat Conan er precies van dacht, wist Gail natuurlijk niet. Maar ze was blij dat ze niet alleen was. Anders had ze misschien toch nog geloofd dat er een kern van waarheid school in het kinderachtige verhaal dat Liane haar over geesten en spoken had verteld.

HOOFDSTUK 9

SLECHTS TWEE WOORDEN

Er begon een lichte regen op de droge bladeren neer te kletteren, toen Gail de volgende middag uit school kwam rennen. Ze zag Conan de hoofdweg inslaan en ze ging hem meteen achterna. Maar hij was haar een flink eind voor en toen ze eindelijk het hek van Groenendaal had bereikt, had hij de bandrecorder al uit het oude huis gehaald. Met een enthousiast gezicht toonde hij haar het apparaat.

„Ik geloof dat alles goed gegaan is," zei hij hijgend. „Ik was bang dat er iets stuk zou zijn gegaan toen ik hem liet vallen bij het neerzetten om de hoek van de deur. Maar ik heb dadelijk gekeken en de band is normaal opgewonden."

Ze zette er flink de pas in om naar het huis van Conan te gaan, in de hoop dat ze daar rustig het bandje konden afluisteren. Gelukkig waren Gails tweelingbroers nergens te bekennen, zodat ze geen last hadden van ongewenste nieuwsgierigheid. Conan ging regelrecht naar het prieeltje in de tuin van zijn vader, zijn meest geliefde schuilplaats.

„Het zal wel even duren voordat we de band weer hebben teruggespoeld en er nieuwe batterijtjes in hebben gezet," zei hij opgewonden. Hij sloot de deur zorgvuldig achter zich af en ging aan het werk.

Toen alles geregeld was, zette hij het apparaat aan. Met gebogen hoofden zaten ze ingespannen te luisteren. Aanvankelijk was er niets te horen dan het zachte gesnor van de motor, ofschoon Gail zich verbeeldde dat ze nu en dan weer het schurende geluid opmerkte, dat ze een dag eerder in werkelijkheid had gehoord.

Zo gingen er tien minuten voorbij. Zonder het elkaar te willen bekennen, werden ze allebei hoe langer hoe onrustiger. Tenslotte kon Gail zich niet langer inhouden en vroeg: „Zou dat nou alles zijn, dacht je?"

Conan legde zijn vinger op zijn lippen en boog zich nog verder voorover, zodat hij haast met zijn oor boven op de bandrecorder lag. Opeens klonk er een zacht gekraak uit de luidspreker en op hetzelfde ogenblik was er op de achtergrond iets te horen dat op een verwijderd stemmengemompel leek. De beide kinderen keken elkaar opgewonden aan. Ze hadden dus blijkbaar niet voor niets zitten wachten!

Maar weldra kreeg hun teleurstelling weer de overhand. Er waren ongetwijfeld stemmen opgenomen, maar ze klonken zo zacht, dat er geen woord was te verstaan.

„Ik kan er niets uit opmaken," zuchtte Gail.

En toen klonk plotseling een klein brokstukje van een zin helder en duidelijk boven het zachte geroezemoes uit.

„. . . bij Fowler. . ."

Gail wierp een vragende blik in de richting van haar metgezel. Hij schudde zijn hoofd. „Er is mij niemand hier in de buurt bekend die Fowler heet."

Nieuwsgierig wachtten ze op het ogenblik dat het bandje was afgelopen. Het duurde maar even meer, eer het apparaat afsloeg.

„Wat een pech!" bromde Conan. „Na al die moeite hebben we welgeteld twee woorden opgevangen. En dan nog wel twee woorden die ons niks zeggen."

„Ja, maar het bewijs is toch maar geleverd dat er iemand in dat leegstaande huis is geweest," merkte Gail op. „Wat zou jouw vader daarvan zeggen? We kunnen hem toch het bandje laten horen? Wie weet, heeft hij er toch wat aan."

Weer schudde Conan zijn hoofd. „Het hoeft niet beslist iemand te zijn geweest die niets op Groenendaal te maken had. Het kan best zijn dat Hoppy bijvoorbeeld een kennis bij zich had, die hij iets wilde laten zien. Ofschoon. . . ik kan me niet voorstellen dat het zijn stem was. Nee, we moeten vader er eerst nog maar buiten laten. We kunnen moeilijk verwachten dat hij mevrouw Morgan lastig gaat vallen, voordat hij zekerheid heeft dat hij inderdaad verder komt met het onderzoek."

„Wat een pech!" bromde Conan. „Na al die moeite hebben we welgeteld twee woorden opgevangen."

Gail herinnerde zich wat Liane haar had verteld over de praatjes die in het dorp de ronde deden over veldwachter Prescott en ze voelde zich allerminst op haar gemak. Was hij werkelijk wel hard bezig om de dader op te sporen? Als dit zo was, zou hij toch dankbaar moeten zijn voor elke kleine aanwijzing, hoe onbelangrijk die op het eerste gezicht ook leek.

Ineens drong het tot haar door dat het buiten het prieel al aardig donker begon te worden. „Ik moet maar eens gaan," zei ze. „Anders kom ik nog veel te laat thuis."

„Dat hele idee van die bandrecorder was geen cent waard," zuchtte Conan wanhopig.

„Maar je hebt toch zelf gezegd dat we hem nóg weleens een keertje op Groenendaal konden neerzetten," bracht ze hem in herinnering.

Hij haalde zijn schouders op. „Ja, dat is zo." Met een blik op de ramen, waar de regen steeds harder tegenaan sloeg, voegde hij er mismoedig aan toe: „Maar vanavond niet, in elk geval. Anders lopen we nog de kans dat de bandrecorder nat wordt. We zullen tot morgen moeten wachten. Misschien kunnen we het dan op een andere tijd proberen. Voor het eten bijvoorbeeld."

Gail was het hiermee eens. Ze haastte zich naar huis. Ze was veel meer teleurgesteld dan ze haar vriendje had laten merken. Het leek haar toe dat Lianes bandrecorder niet voldoende kracht had om woorden op te nemen die op enige afstand werden gesproken en deze later duidelijk weer ten gehore te brengen. Had het eigenlijk wel zin om de hele proef nog eens te herhalen?

Toen ze de volgende dag uit school kwamen, was het nog steeds vochtig en koud weer. Ze kregen voorlopig geen kans nieuwe plannen te smeden, omdat Liane en de tweelingbroers van Gail vlak in de buurt bleven.

„Zullen we samen bij ons thuis een spelletje gaan doen, jongens?" stelde Ted voor. „Het is per slot van rekening vrijdagmiddag, dus we hebben tijd genoeg."

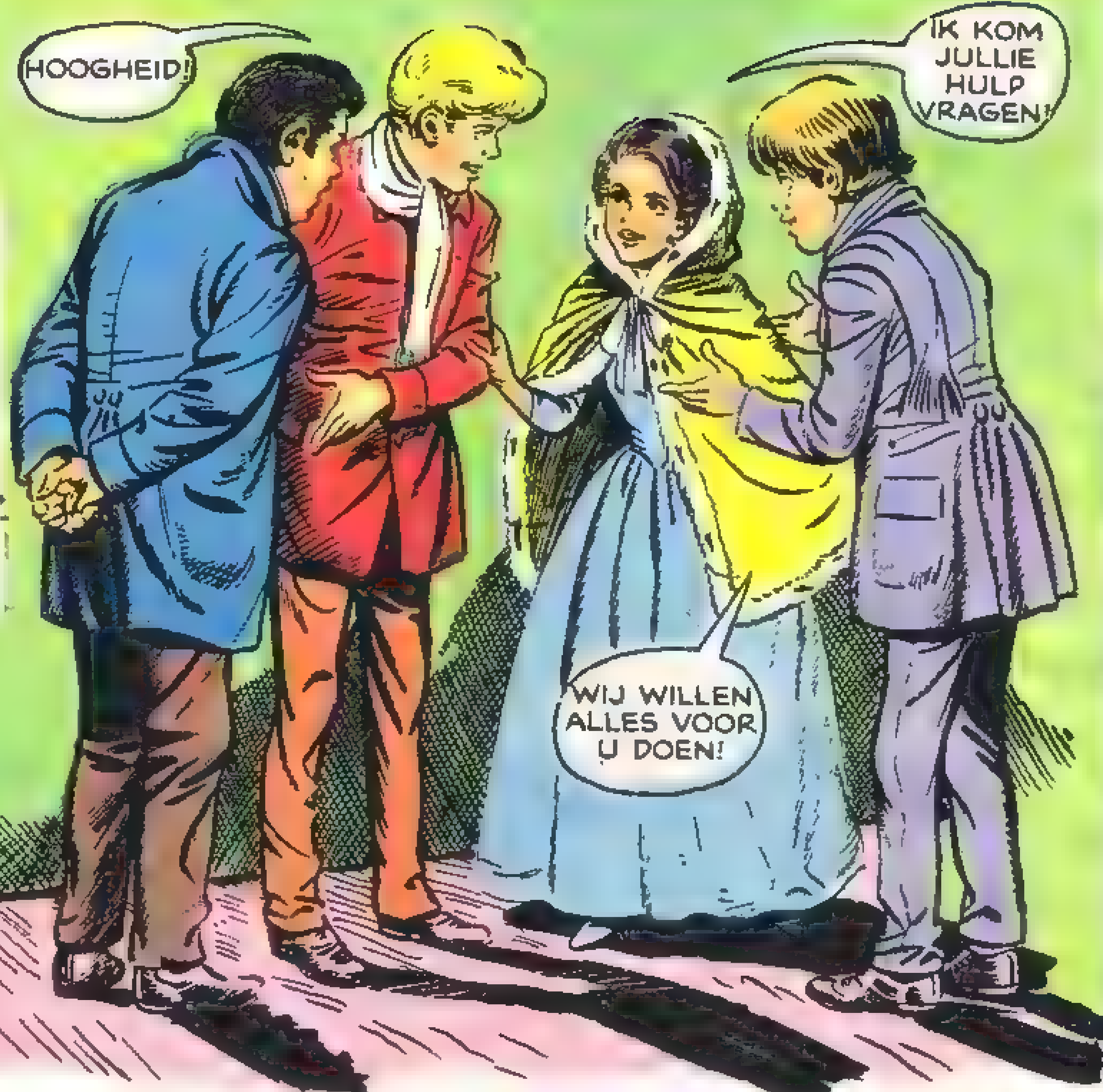
„Ik moet om half vijf naar de muziekles," zei Liane. „Maar een uurtje kan ik nog wel meedoen."

Ze genoten heerlijk van hun vrije middag, toen ze een poosje later met zijn allen in de woonkamer van de familie Foster zaten. Gails moeder had een gezellig vuur in de open haard aangemaakt en Ted mocht voor iedereen een glas appelsap inschenken. In haar hart vond Gail het niet zo'n geweldige tegenslag dat ze zich niet weer meteen met het geheim van Groenendaal kon bezighouden. Ze had er nu al zoveel over gepiekerd, dat ze werkelijk geen uitweg meer zag. In de huiselijke sfeer kon ze de vreemde dingen die zich blijkbaar afspeelden, gelukkig eens een tijdje vergeten.

WORDT VERVOLGD

Prinses

BELINDA WILDE TOT ELKE PRIJS EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS EN PRINS KRAUTZ VAN SLAVONICA VERHINDEREN. VAN HAAR ZUS MOEST ZE EEN STAATSBEZOEK AFLEGGEN. MAAR ZE ONTSNAPTE EN GING NAAR HAAR VRIENDEN IN LODNITZ.
HOOGHEID!
IK KOM JULLIE HULP VRAGEN!
WIJ WILLEN ALLES VOOR U DOEN!

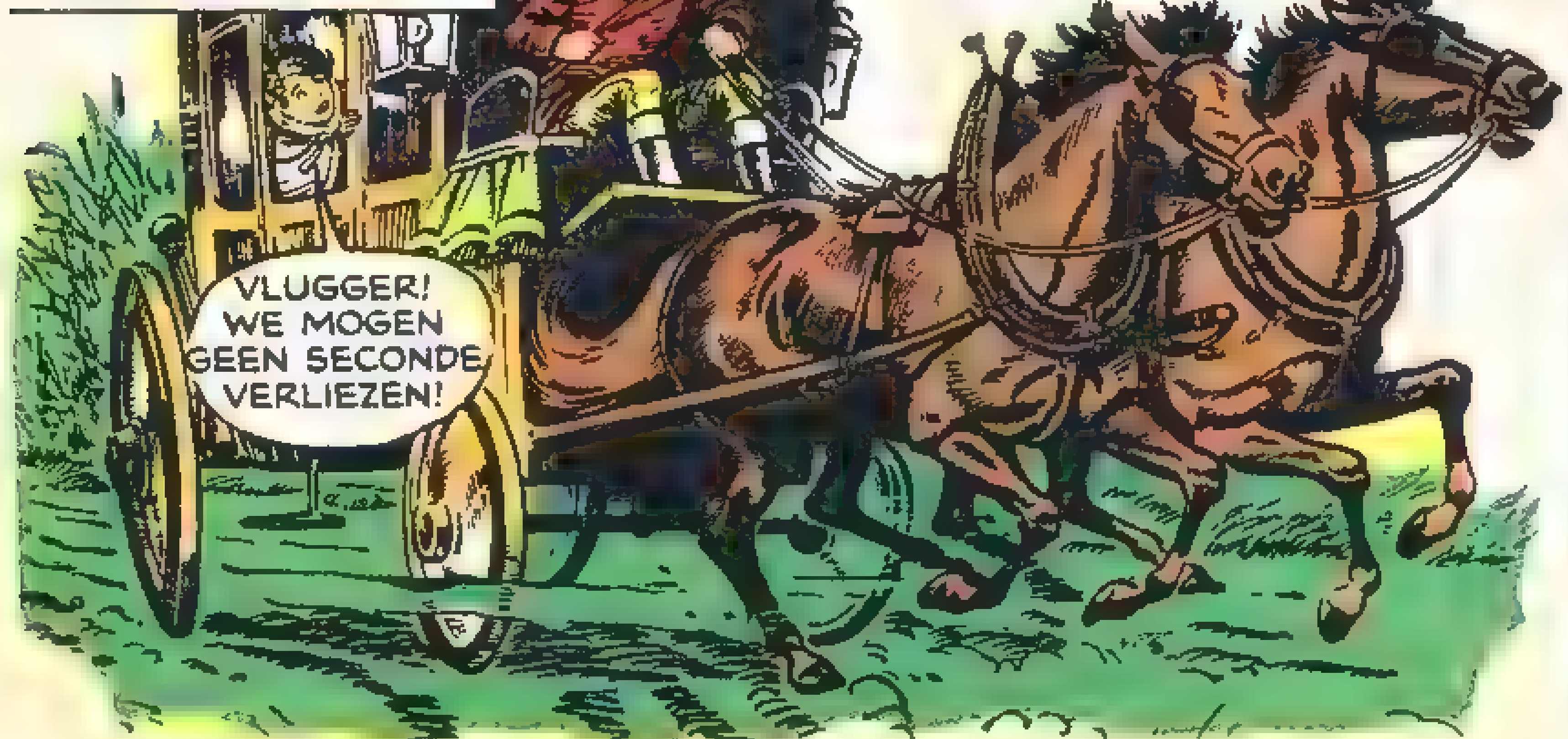

OOK ALS IK JULLIE VRAAG IN TE BREKEN IN HET HUIS VAN DE EERSTE MINISTER?
INBREKEN IN...
WE DOEN HET, HOOGHEID!

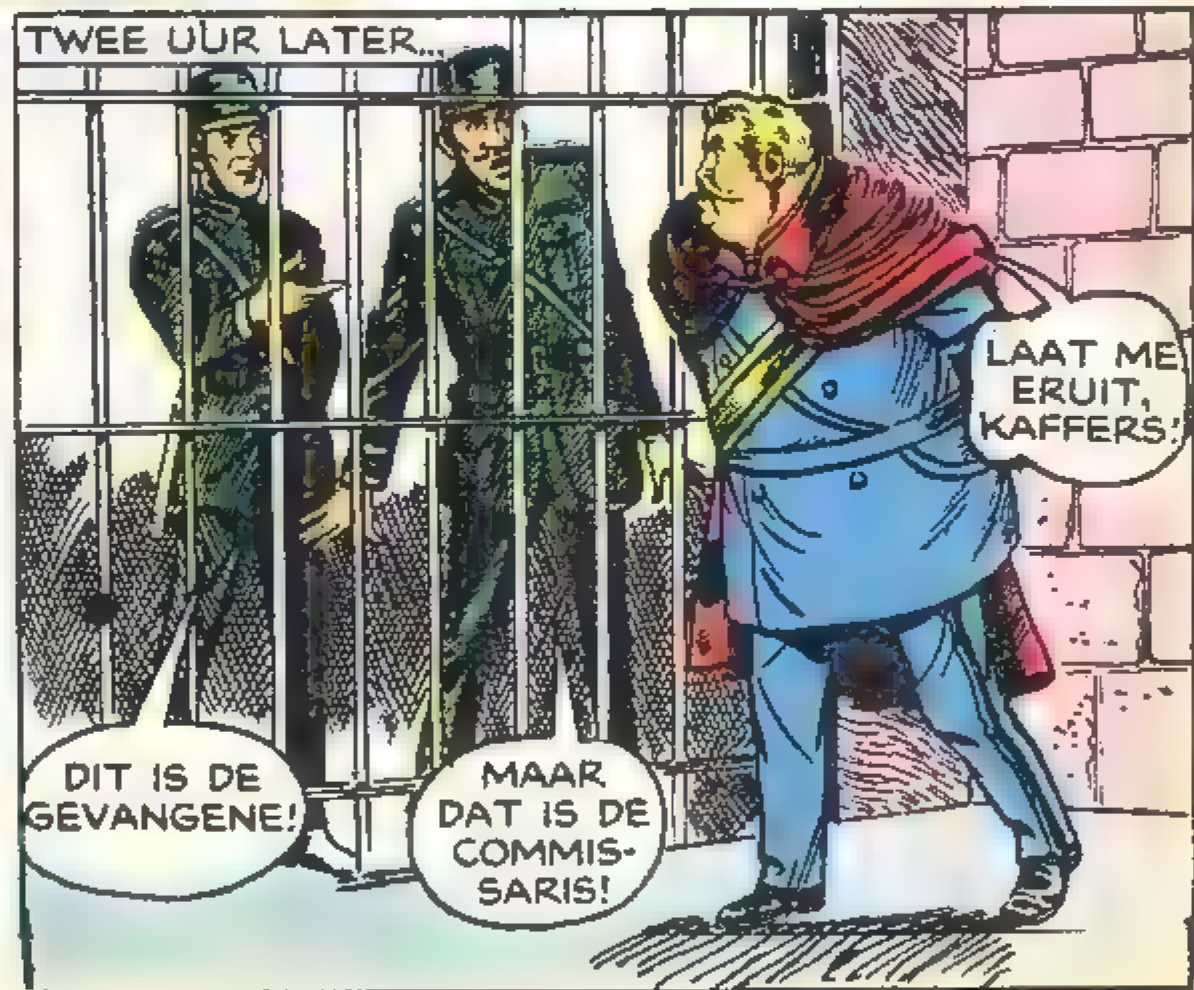

NOG NOOIT HAD BELINDA ZULKE AARDIGE JONGENS MEEGEMAAKT.
BEDANKT! WE BEGINNEN ZODRA HET LICHT IS. VOOR KOLONEL BOMBERG HOEF IK NIET BANG TE ZIJN.

INTUSSEN WERD KOLONEL BOMBERG, BELINDA'S BEGELEIDER, OPGESLOTEN.
HIER MAG JE AFKOELEN TOT ER OVER JE LOT BESLIST IS!
IK BEN DE POLITIECOMMISSARIS, EZEL!

PRINSES BELINDA HEEFT OPDRACHT GEGEVEN JE OP TE SLUITEN!

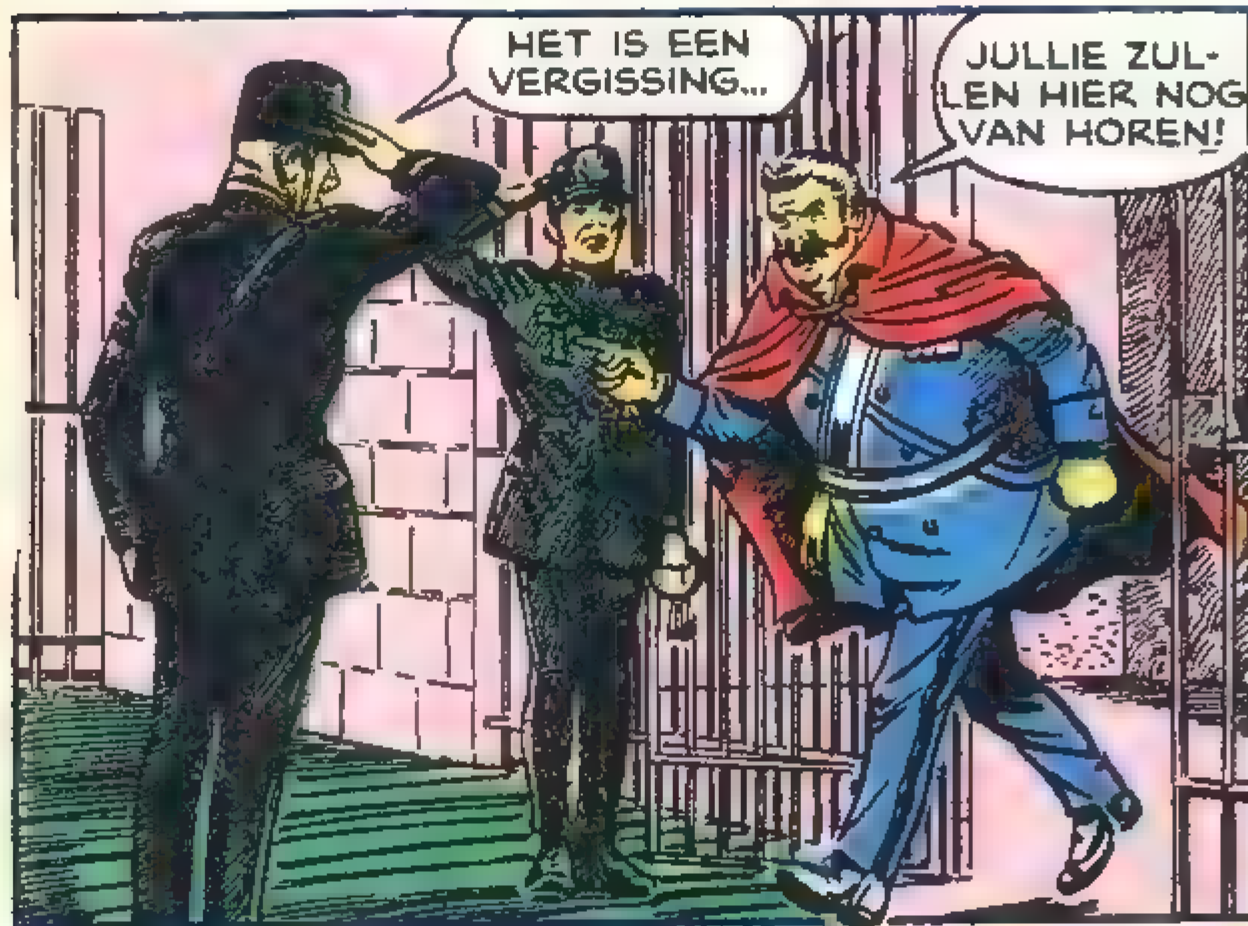

BELINDA BRACHT DE NACHT DOOR IN EEN HOTEL.
IK MOET HET DOCUMENT VINDEN, DAT VERBORGEN IS IN GRAAF FALSTEINS HUIS! DAARVAN HANGT DE TOEKOMST VAN RUVENIA AF!

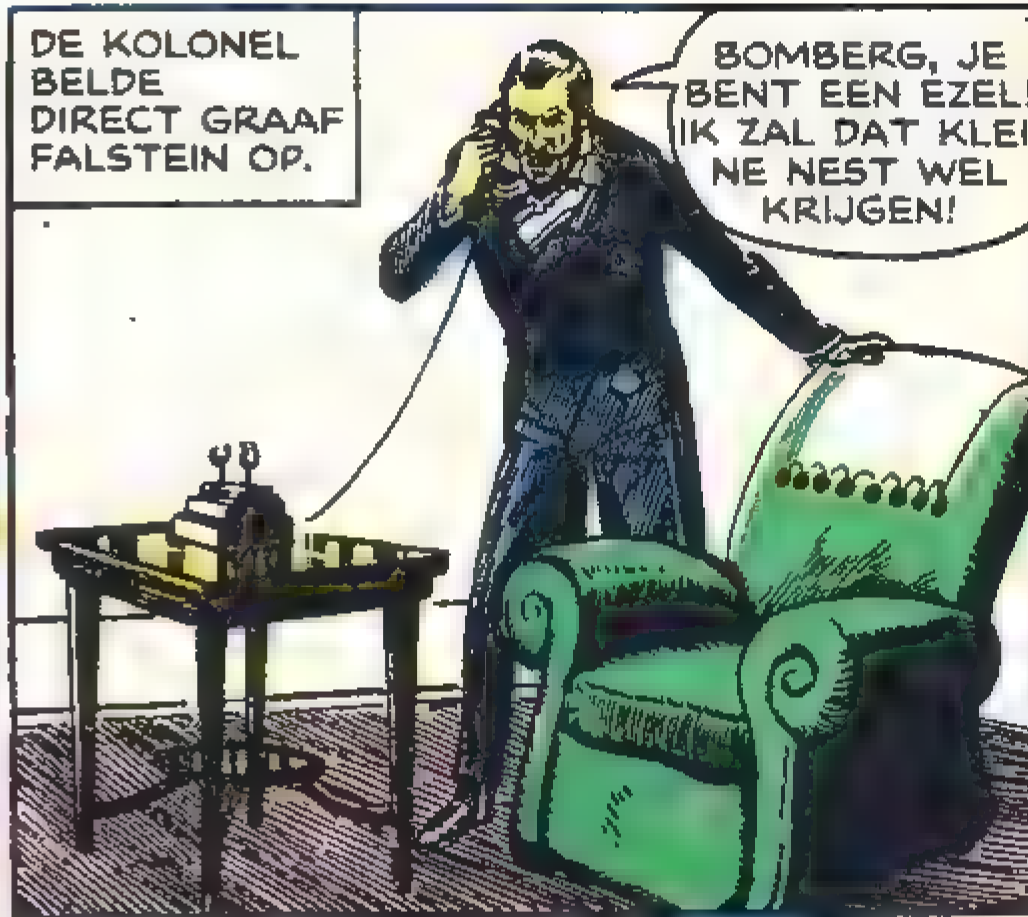

VROEG IN DE MORGEN VERTROK BELINDA MET HAAR VRIENDEN IN DE HOFKOETS.
VLUGGER! WE MOGEN GEEN SECONDE VERLIEZEN!

TWEE UUR LATER...
LAAT ME ERUIT, KAFFERS!
DIT IS DE GEVANGENE!
MAAR DAT IS DE COMMISSARIS!

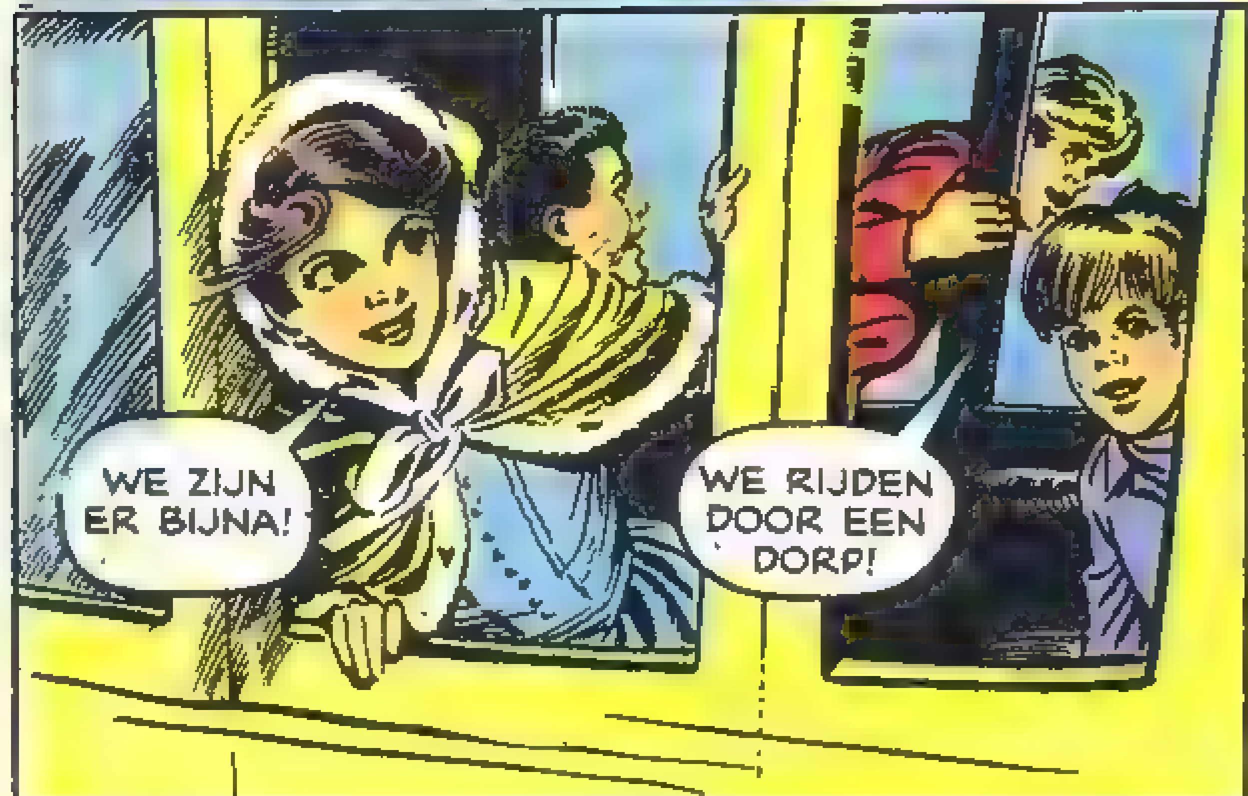
Ondeugd

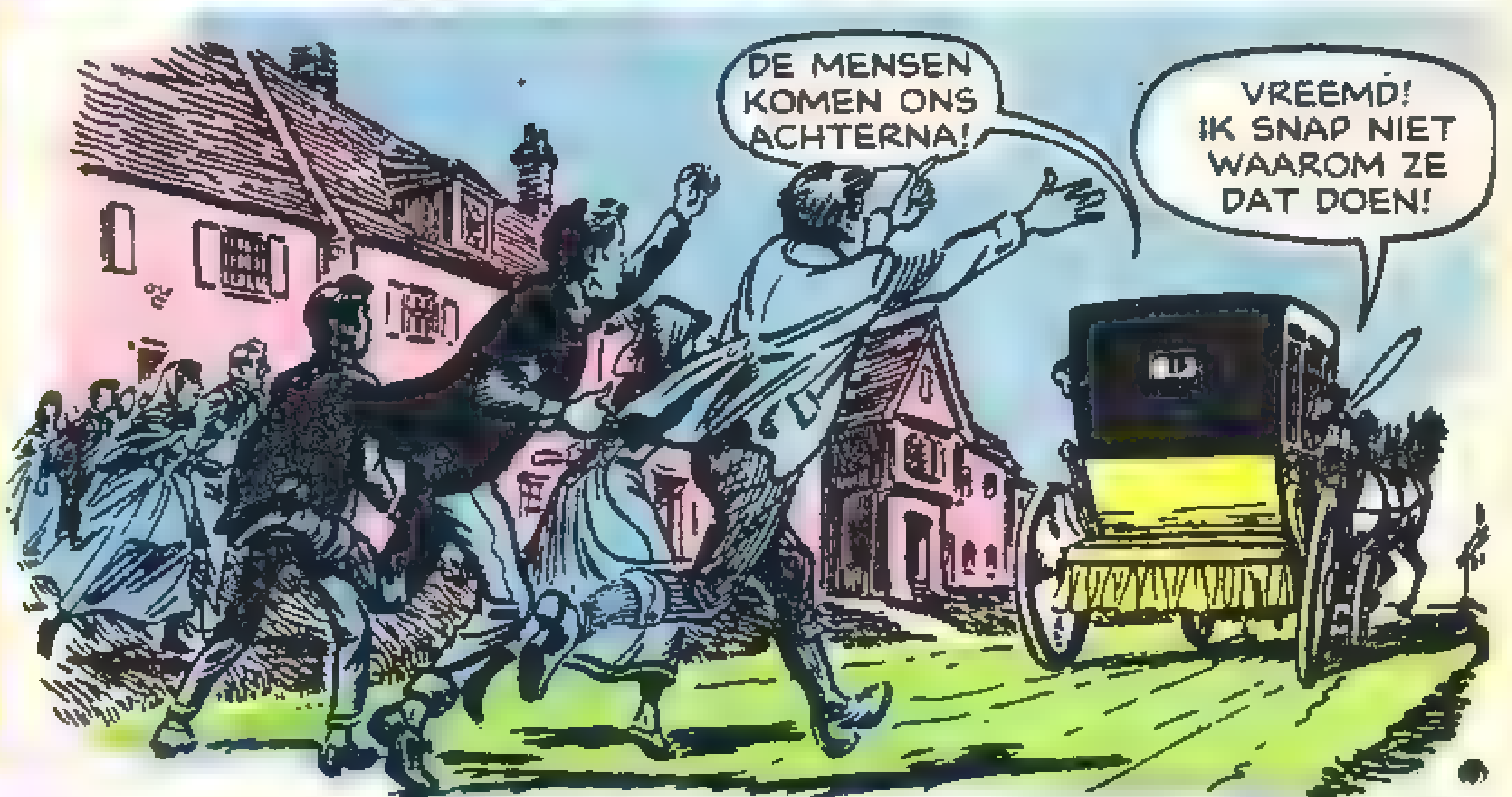

HET IS EEN VERGISSING...
JULLIE ZULLEN HIER NOG VAN HOREN!

DE KOLONEL BELDE DIRECT GRAAF FALSTEIN OP.
BOMBERG, JE BENT EEN EZEL! IK ZAL DAT KLEINE NEST WEL KRIJGEN!

GA DIRECT NAAR MIJN HUIS. MAAR VERSTUUR EERST DIT BERICHT AAN ALLE POLITIEPOSTEN...

WE ZIJN ER BIJNA!
WE RIJDEN DOOR EEN DORP!

DE MENSEN KOMEN ONS ACHTERNA!
VREEMD! IK SNAP NIET WAAROM ZE DAT DOEN!

ALS BELINDA HET GESPREK TUSSEN DE GRAAF EN HAAR ZUS HAD GEHOORD, HAD ZE HET WÉL BEGREPEN...
IS ER AL NIEUWS VAN BELINDA?
NOG NIET, HOOGHEID. MAAR ALLE POLITIEPOSTEN ZIJN INGELICHT DAT...

...BELINDA ZIEK IS EN IJLT EN DAT ZE GELOOFT DAT ZE ONTVOERD WORDT. IK HEB OPDRACHT GEGEVEN HAAR HIER TE BRENGEN!
DANK U, GRAAF FALSTEIN! DAT HEBT U PRACHTIG OPGELOST!

WE RIJDEN LANGZAMER, HOOGHEID!
JA, WAAROM ZOU DAT ZIJN? WE ZIJN ER NOG NIET!

LIEVE HELP, DE WEG IS VERSPERD!

Kareltje Sprint

KARELTJE, DIE ERIN GESLAAGD WAS EEN AUTO TE BEMACHTIGEN, HAALDE KWARANTA EINDELIJK IN EN PASSEERDE HEM. KORT DAARNA KREEG HIJ ECHTER PECH. SAMEN KWAMEN ZE IN TANGER AAN, MAAR KWARANTA VERTROK ALS EERSTE.

ZIET U DAT INDIVIDU DAAR WEGRIJDEN IN DIE OUDE AUTO? DAT IS EEN SPION!

EEN SPION?!

IK BEL DIRECT DE COMMANDANT, DAN KUNNEN ZE HEM PAKKEN ALS HIJ DE STAD VERLAAT!

GOED IDEE!

EN ZO...

IK BEN GEEN SPION! IK MAAK EEN REIS OM DE WERELD EN MOET DIRECT VERTREKKEN!

HET SPIJT ME, MAAR WE MOETEN EERST UW IDENTITEIT CONTROLEREN!

MOEILIJKHEDEN, MENEER? IK GA INTUSSEN VERDER, HOOR!

NU SNAP IK HET! DAT HEEFT HIJ ME GELEVERD!

DRIE DAGEN LATER...

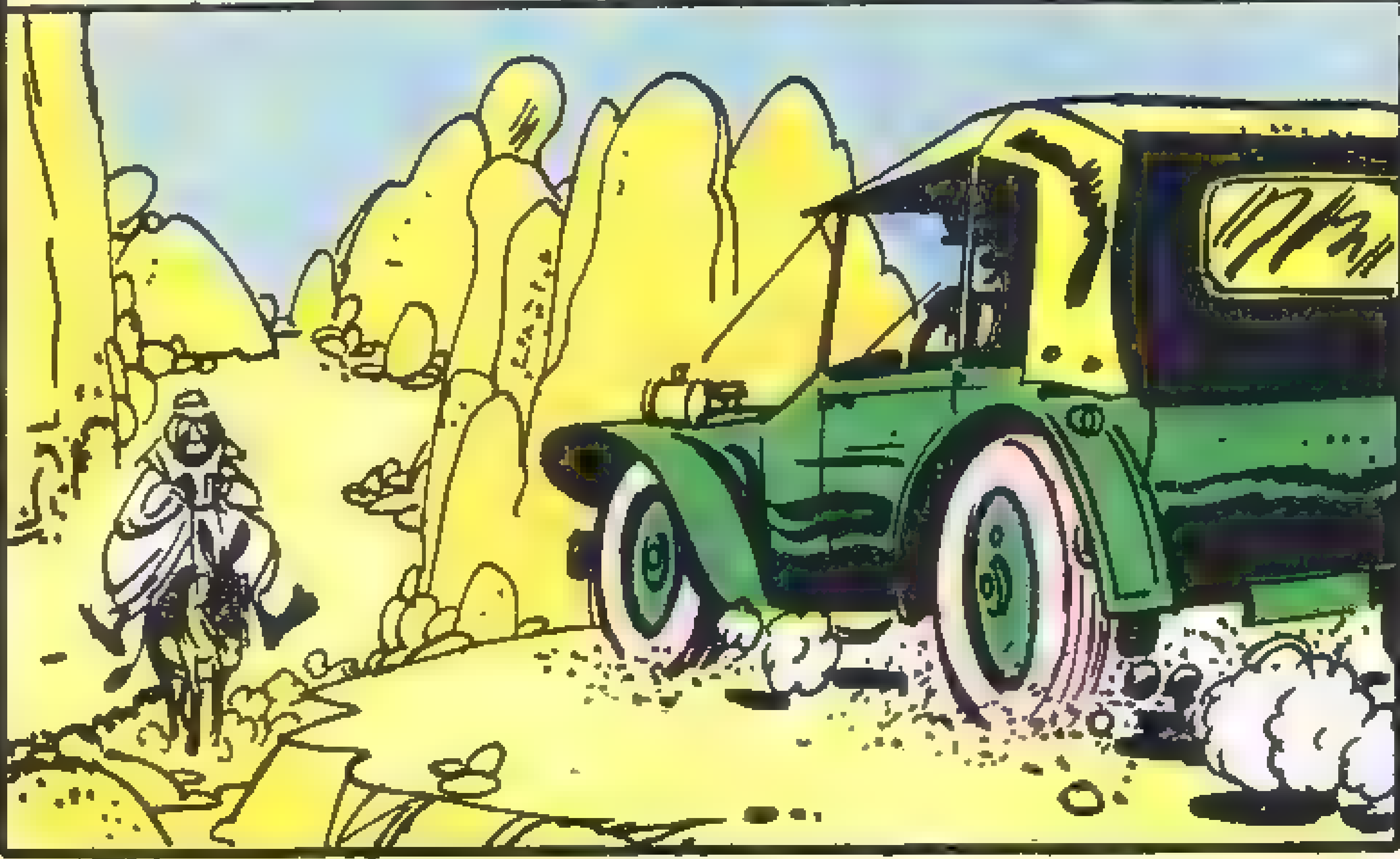
IK MOET HIER MAAR ROND HANGEN, TERWIJL KARELTJE AL OVER DE ATLAS HEEN IS OP WEG NAAR EGYPTE!

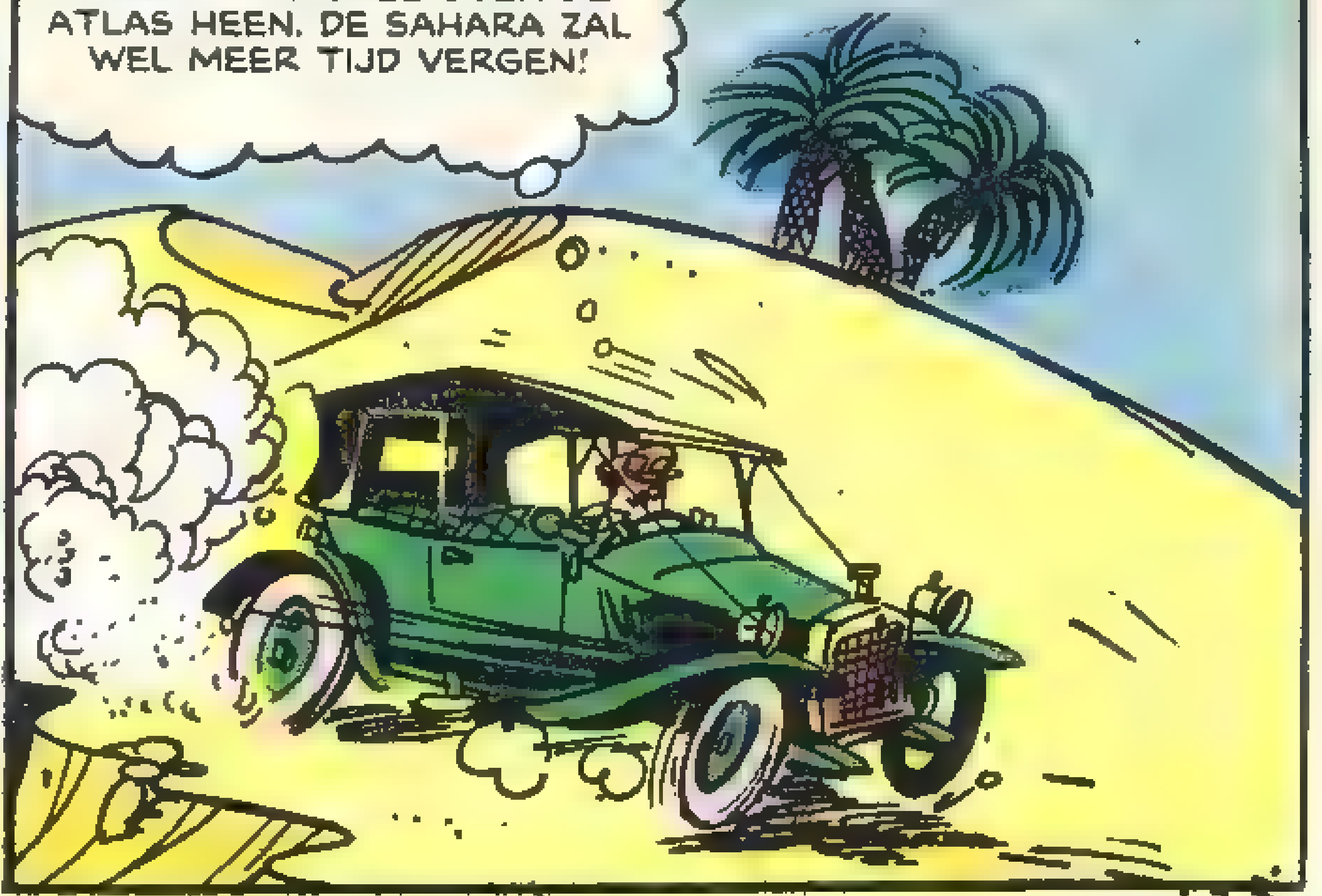
Politiebureau

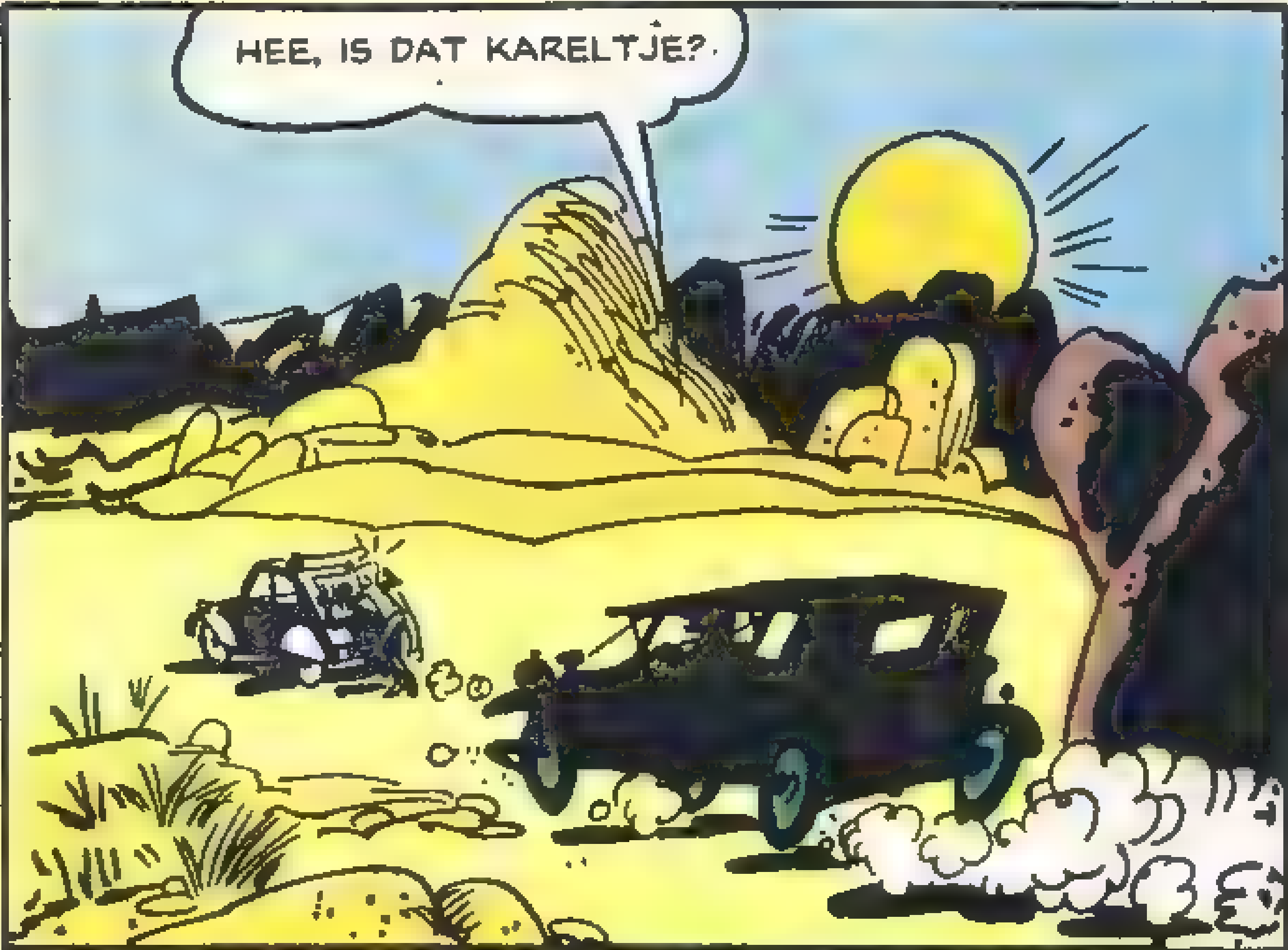
WIJ HEBBEN INLICHTINGEN ONTVANGEN UIT MILAAN. HIER IS UW PASPOORT TERUG. U BEGRIJPT DAT WIJ VOORZICHTIG MOETEN ZIJN!

HET IS NIET UW SCHULD. U HEBT UW PLICHT GEDAAN!

25

NA WATER, BENZINE EN LEVENSMIDDELEN INGENOMEN TE HEBBEN GING KWARANTA VERDER.

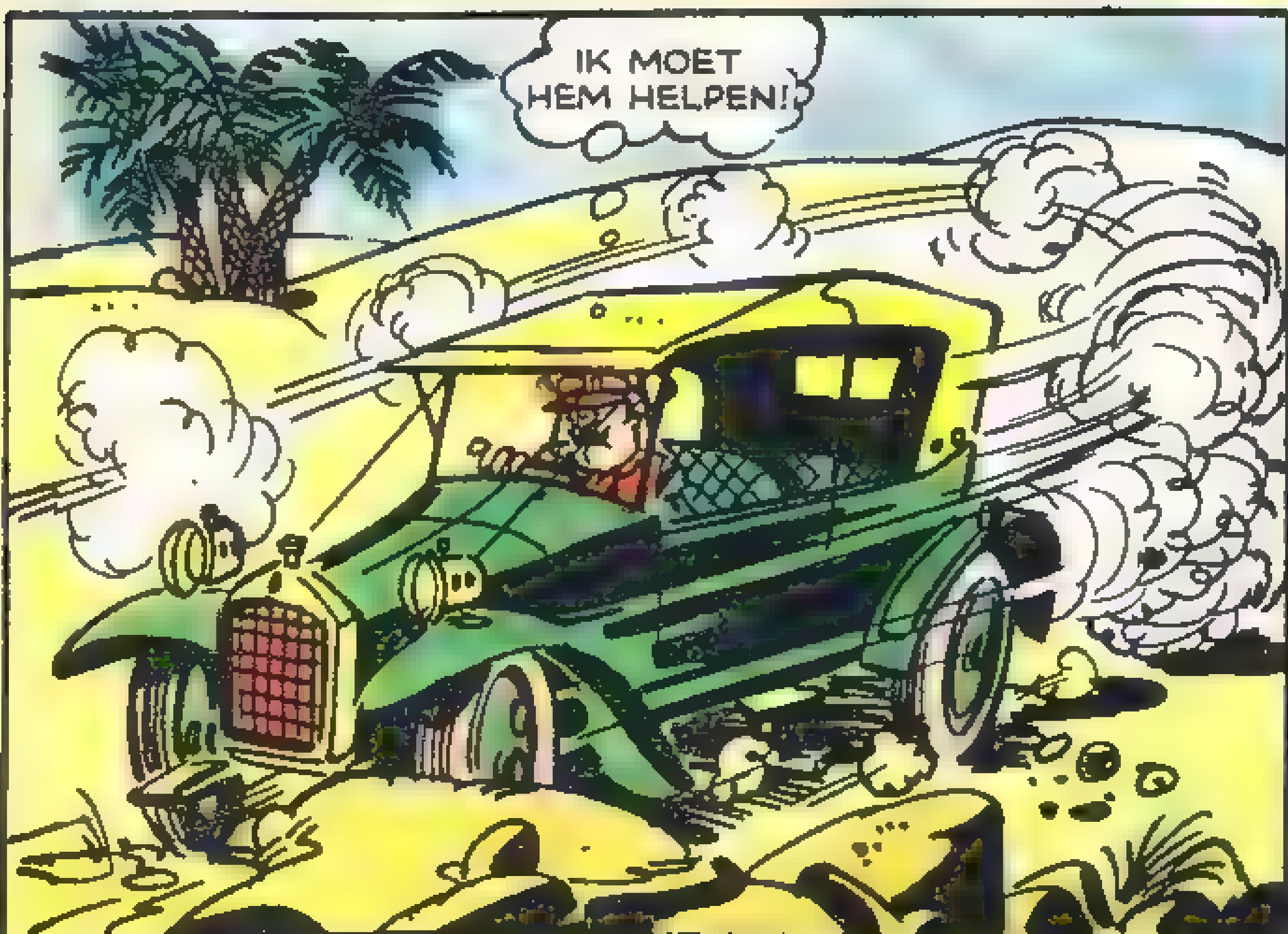

IK BEN VRIJ SNEL OVER DE ATLAS HEEN. DE SAHARA ZAL WEL MEER TIJD VERGEN!

HEE, IS DAT KARELTJE?

WAT IS ER AAN DE HAND?
IK HEB GEEN BENZINE MEER!

DAT IS ZIJN STRAF VOOR DE POETS, DIE HIJ MIJ IN TANGER GEBAKKEN HEEFT!
©real presse

MAAR IK KAN HEM NIET MIDDEN IN DE WOESTIJN ACHTERLATEN! DAT ZOU ZIJN DOOD WORDEN!

IK MOET HEM HELPEN!

MIJN GEWETEN ZOU ME NIET MET RUST LATEN ALS IK JE HIER ALLEEN LIET!
GEEFT U ME DAN WAT BENZINE?
26...

DE MAN VAN STAAL

ER GEBEURT IETS VREEMDS OP HET EILAND SUJANA. ALS TED, KEN EN ARCHIE OP DE RUBBERPLANTAGE VAN HUN VRIEND DAN TU KOMEN, ZIEN ZE VREEMDE MONSTERS IN DE LUCHT. DAN TU'S HUIS STAAT IN BRAND.

EEN ANGSTAANJAGEND MONSTER KOMT AANSUIZEN...

PAS OP, HET KOMT RECHT HIERHEEN!

NEEM HET STUUR OVER, KEN! ARCHIE MOET ONS HELPEN!

OP BEVEL VAN TED GOOIT ARCHIE EEN SLEUTEL NAAR HET DIER.

ZORG DAT JE HEM RAAKT!

JA, ALSJEBLIEFT!

HET MONSTER MAAKT RECHTSOMKEERT...

GELUKKIG, HIJ GAAT ERVANDOOR!

EVEN LATER STOPT DE JEEP.

DAARGINDS LIGT IEMAND.

ZE TREKKEN WEG!

VOORZICHTIG NEEMT ARCHIE DE MAN OP...

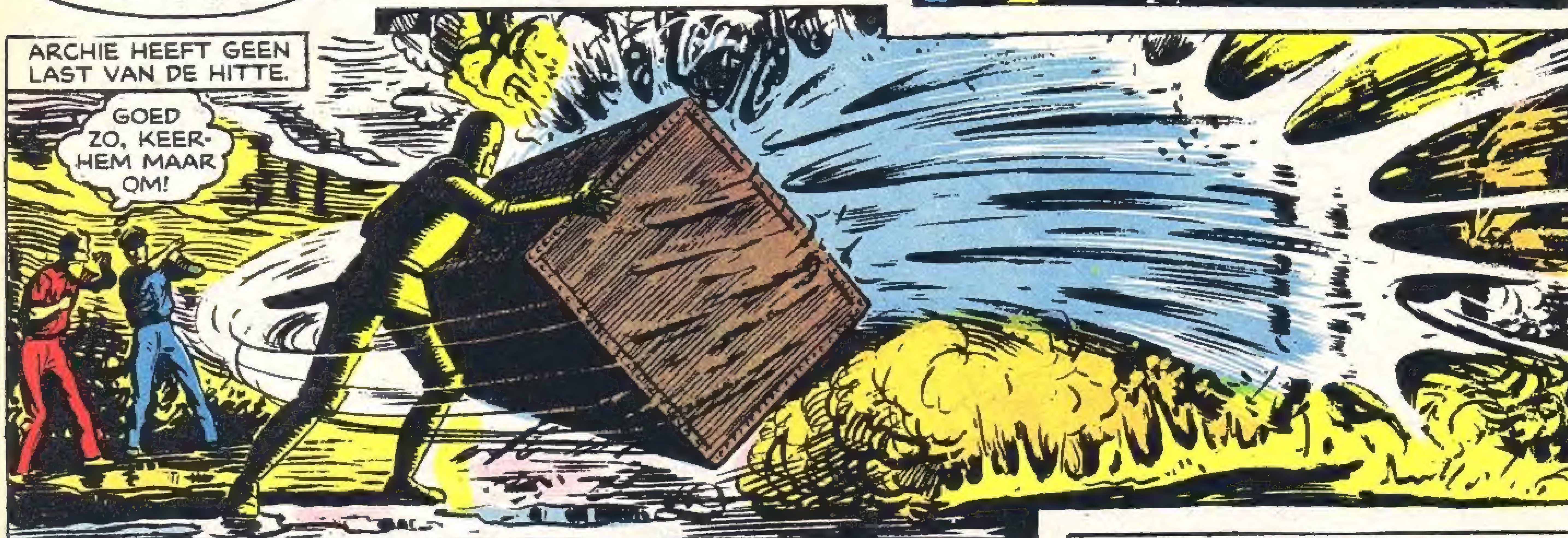
HET IS DAN TU!

BRENG HEM NAAR DE JEEP! WAARSCHIJNLIJK IS HIJ GEWOND!

EEN OGENBLIK DOET DAN TU DE OGEN OPEN...
DE... DE VLOEK VAN DE VLIEGENDE DRAKEN! VARAN HEEFT ME GE-WAARSCHUWD! RED DE PLANTAGE!

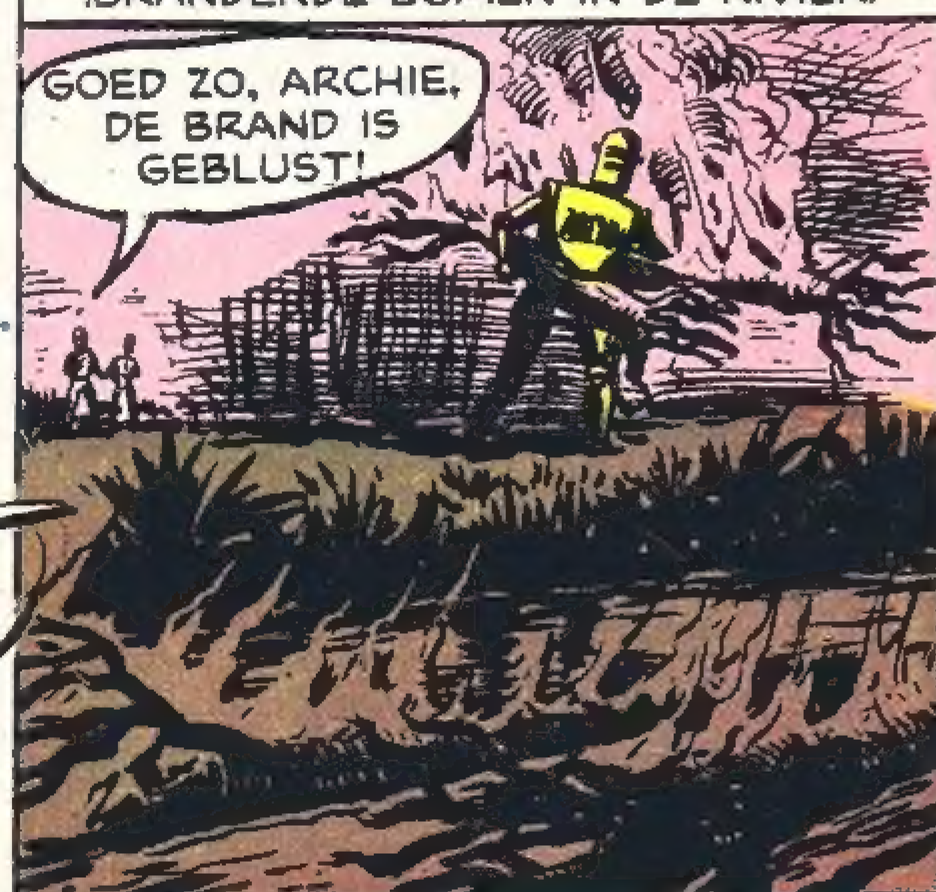

DAN TU RAAKT WEER BEWUSTELOOS. DE VRIENDEN LEGGEN HEM IN DE JEEP.
WE MOETEN HEM HELPEN, MAAR EERST DE BRAND BLUSSEN!
DAN TU HEEFT DRIN-GEND EEN DOKTER NODIG!

TED STUURT ARCHIE NAAR EEN TANK, DIE HONDERDEN LITERS WATER BEVA...
PAK DE TANK OP EN DOE JE WERK, ARCHIE!
POEH, WAT EEN HITTE!

ARCHIE HEEFT GEEN LAST VAN DE HITTE.
GOED ZO, KEER-HEM MAAR OM!

WOLKEN STOOM STIJGEN OP.
HET ERGSTE IS VOORBIJ!
KOM, HET VUUR MAG ZICH NIET UITBREIDEN!

ARCHIE GAAT METEEN AAN HET WERK.
TOE MAAR, MAAK EEN FLINKE BREDE BRANDGANG!

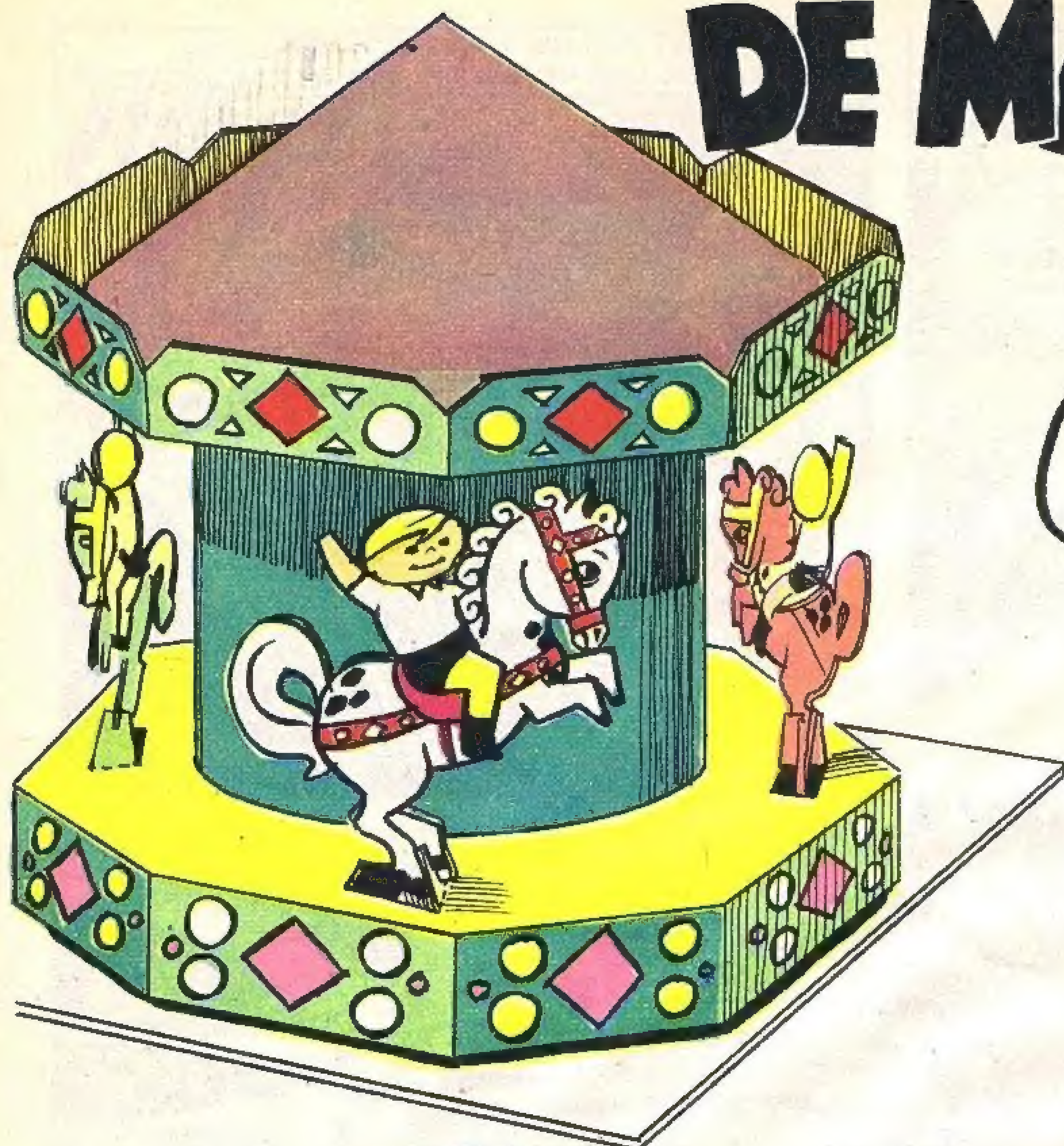

DAARNA GOOIT ARCHIE DE NOG BRANDENDE BOMEN IN DE RIVIER.
GOED ZO, ARCHIE, DE BRAND IS GEBLUST!

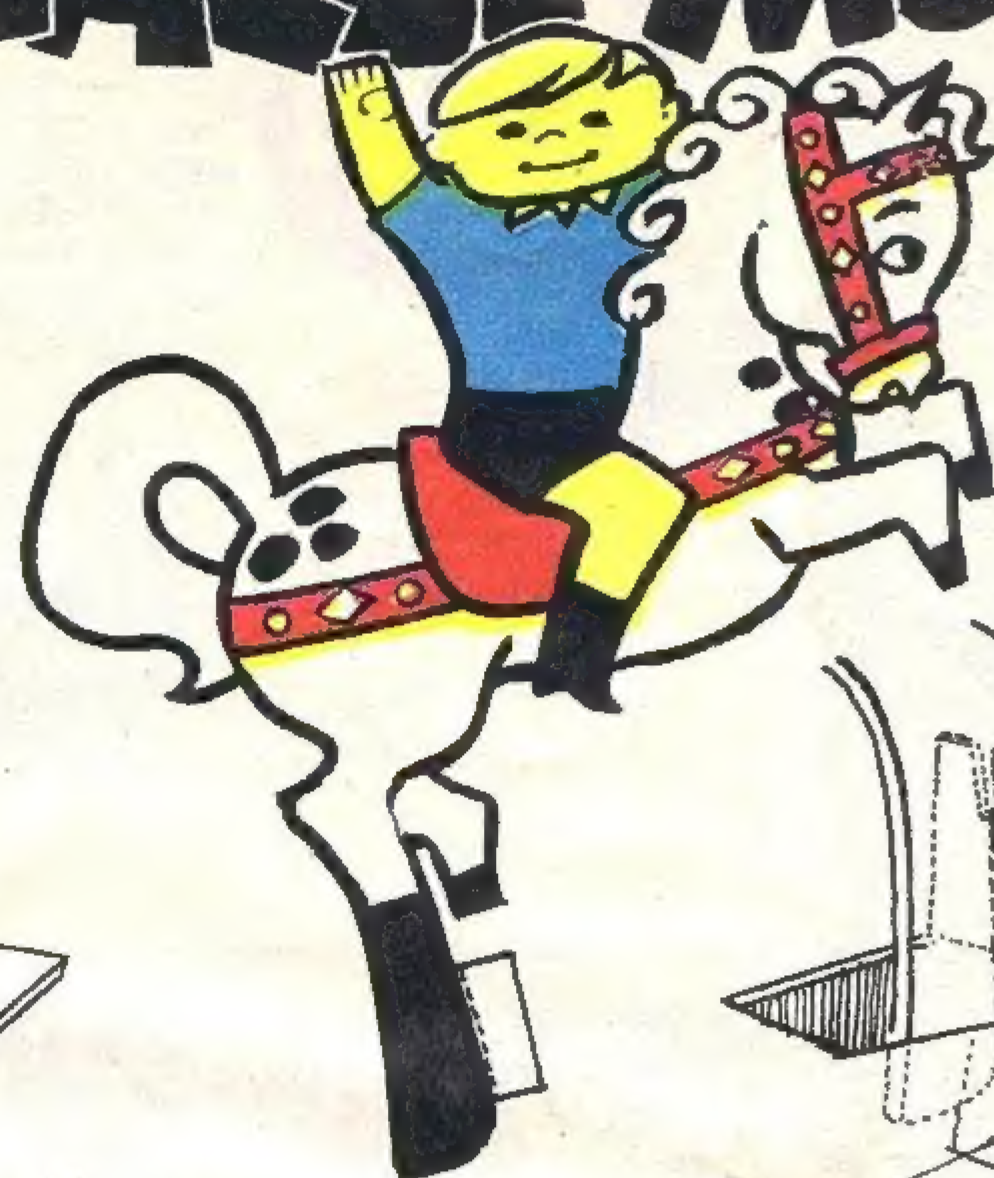

NA DE BLUSSING BRENGEN DE DRIE VRIENDEN DAN TU NAAR HET DICHTSTBIJZIJNDE ZIEKENHUIS.
UW VRIEND HEEFT EEN SHOCK. HET KAN WEL EEN WEEK DUREN VOOR HIJ VRAGEN KAN BEANTWOORDEN!
ARC

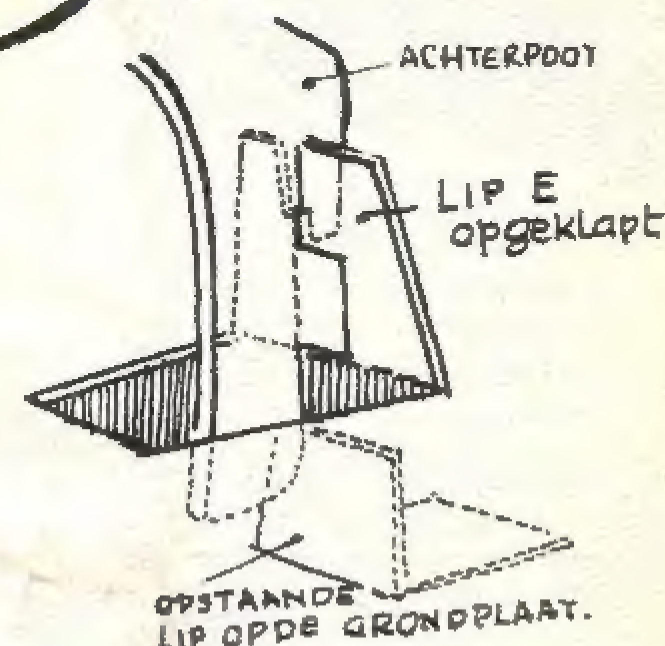

EVEN LATER...
IK WIL WETEN WIE OF WAT ER ACHTER DIE VLIEGEN-DE DRAKEN ZIT!
JA, MAAR HOE?

ZONDER DAT ZE HET WETEN LUIS-TERT IEMAND HUN GESPREK AF...
HERINNER JE JE VARAN NOG? HIJ HEEFT DAN TU GEWAARSCHUWD! LATEN WE HEM PROBEREN OP TE SPOREN!
DE ONBEKENDE ZEGT NIETS, MAAR ER KOMT EEN GRIJNS OP ZIJN GEZICHT!

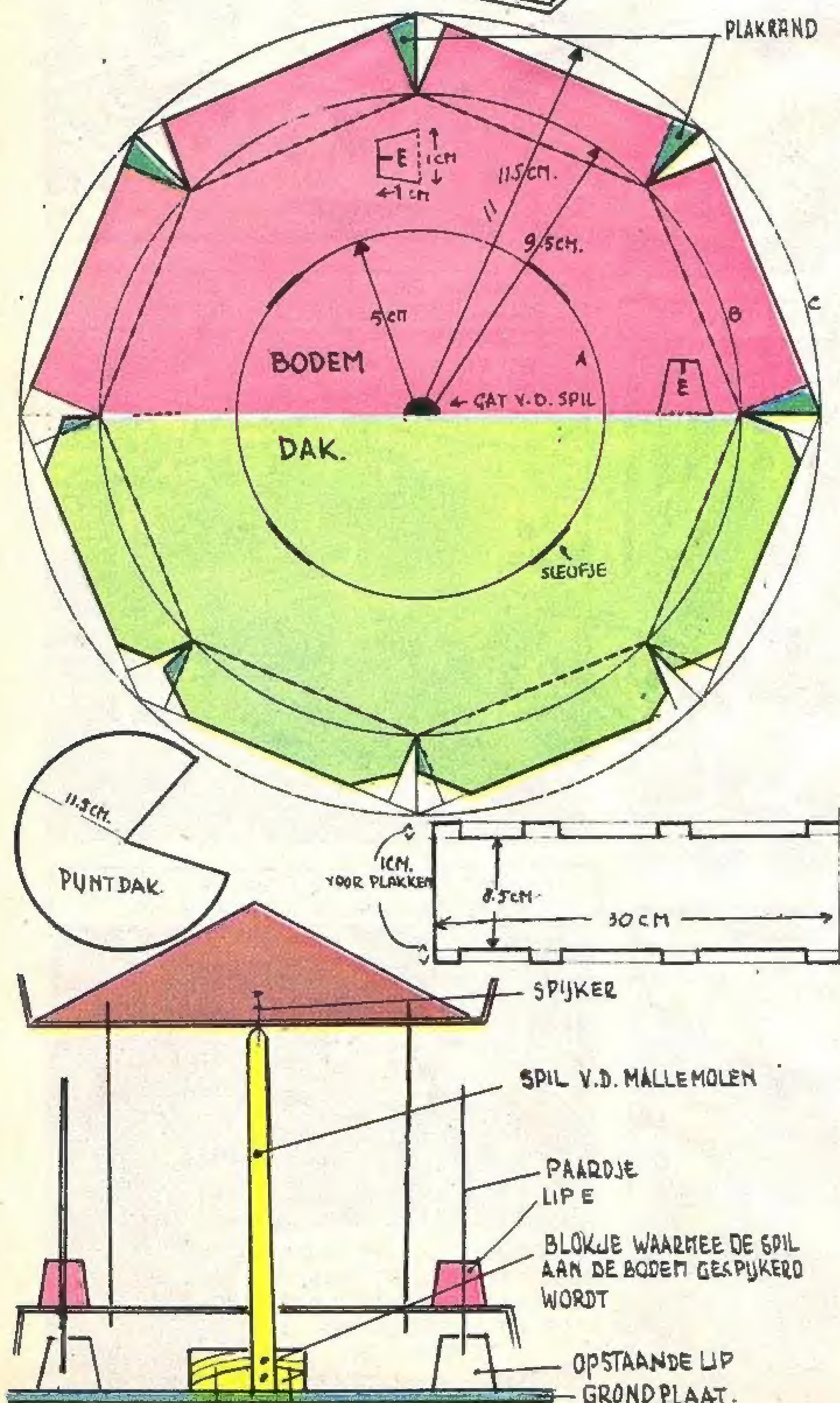
DE MALLE-MOLEN

OM ZELF TE MAKEN

Op een vel tekenpapier trek je vanuit één middelpunt drie cirkels met een straal van 5, 9,5 en 11,5 cm. Verdeel de grootste cirkel in acht gelijke delen en verbind de gevonden punten met elkaar (dunste lijn op de tekening). Doe dit tweemaal; de grondvorm van dak- en bodemplaat is hetzelfde. Bij het dak zijn de hoekjes van de opstaande rand afgeknipt om een leuk profiel te krijgen. In de bodemplaat de vier lipjes E uitsnijden tot de stippellijn en omhoog klappen. De zijwanden naar beneden vouwen en met de plaklipjes vastplakken. De ronde binnenwand is een strook papier van ongeveer 30 cm lengte en 10,5 cm hoogte. Boven en onder gaat er 1 cm af voor de lipjes, die in de sleufjes van cirkel A passen (dus én in het dak én in de bodem). Nu neem je een rond stukje hout, dat je aan de bovenkant een beetje aanspitst. Het stukje moet 11,5 cm lang zijn en een doorsnede hebben van ongeveer 1 cm. Deze spil spijker je met een dwarslatje stevig op de kartonnen grondplaat (zie doorsnede). Ook lijm je nu de 2 cm hoge lipjes op de grondplaat waar straks de paardepootjes tegen stuiten bij het ronddraaien. Schuif nu de mallemolen over de spil heen en sla door het middelpunt van de dakplaat een spijkertje in de spil (zie doorsnede). Als je nu de mallemolen een zetje geeft, moet hij draaien. Het puntdakje is een cirkel met een straal van 11,5 cm, waar je ¼ gedeelte uitknipt; met plakband of lijm de randen aan elkaar maken. Tot slot trek je viermaal de paardjes over; knip ze uit, schuif ze op de lipjes E (zie tekening rechtsboven), lijm ze vast en de mallemolen is klaar.

Tot slot kun je hem nog mooi beschilderen.

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

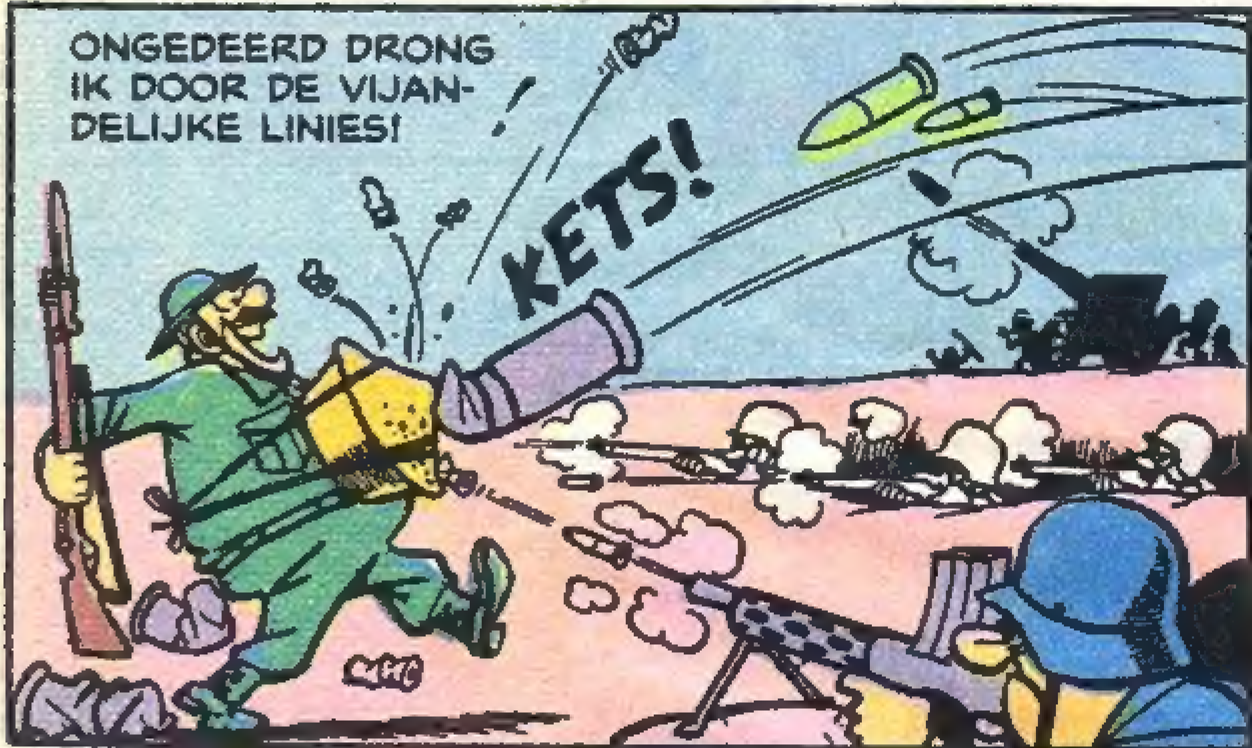

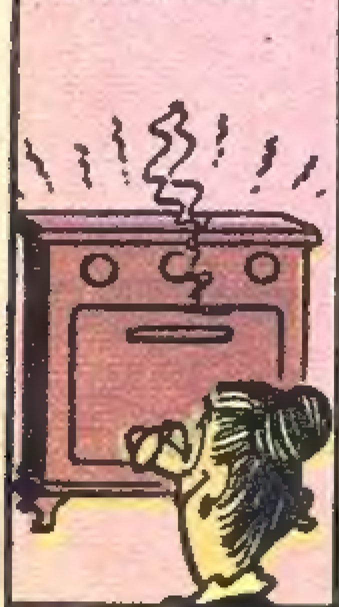

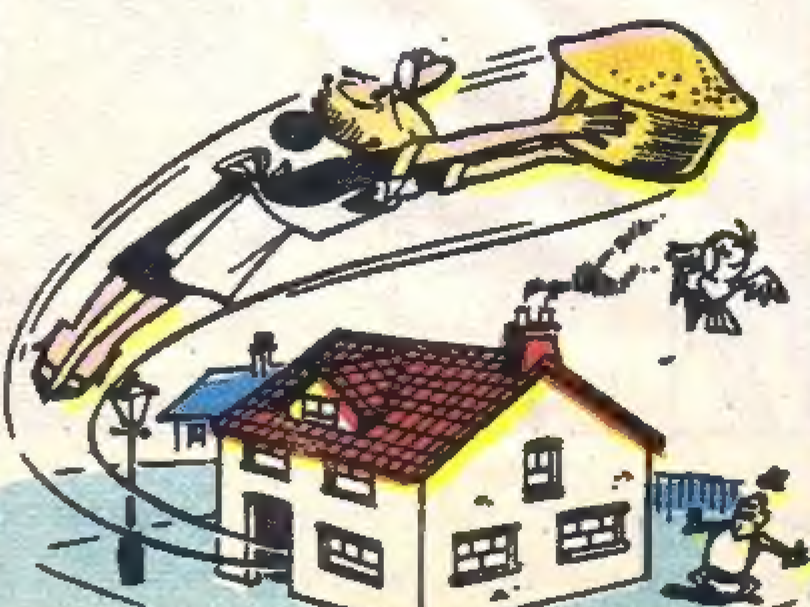

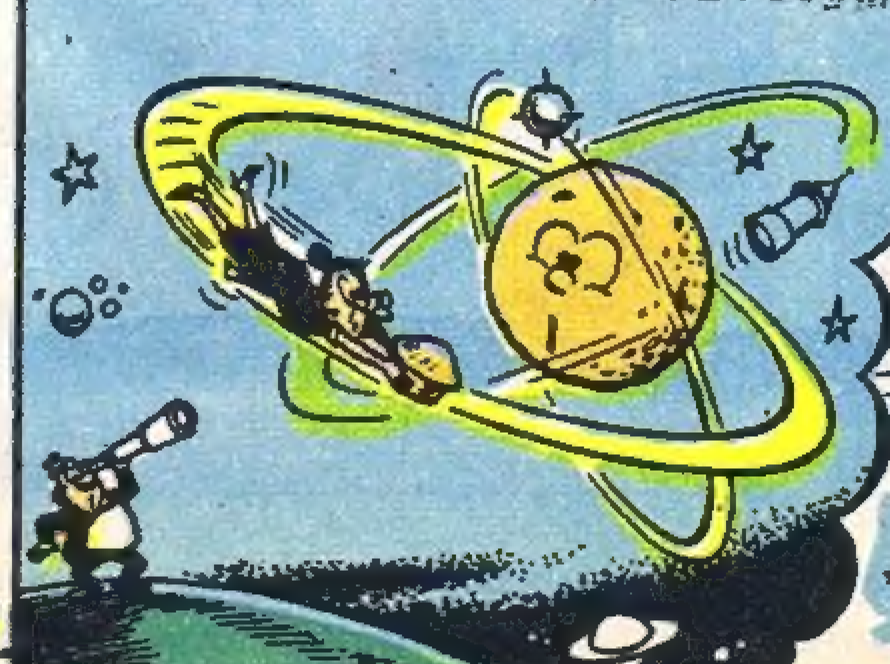

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.

Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.